

meridian

Zákaznický magazín JLV, a. s. | JLV Customer Magazine

**KOUZELNÁ
MÍSTA
V ČESKÉ
REPUBLICCE**
**MAGNIFICENT
PLACES
IN THE CZECH
REPUBLIC**

Český basketbalista
v dresu Chicaga

**TOMÁŠ
SATORANSKÝ**

Czech basketball player
in a Chicago jersey

**JINÝ POHLED
NA CÍSAŘE
FRANTIŠKA JOSEFA I**
**A DIFFERENT VIEW
OF EMPEROR FRANZ
JOSEPH I**

GASTRONOMIE NA KOLEJÍCH
GASTRONOMY ON THE WHEELS

PO PŘEČTENÍ ČASOPIS PROSÍM VRAŤTE!
 PLEASE RETURN AFTER READING!

OBJEVTE SKRYTÉ POKLADY NTM V CHOMUTOVĚ
COME AND FIND THE HIDDEN TREASURES OF NTM IN CHOMUTOV

NAVŠTIVTE ŽELEZNIČNÍ DEPOZITÁŘ NÁRODNÍHO TECHNICKÉHO MUZEA

Visit the Railway Depository
of National Technical Museum

Uvidíte sto
kolejových
vozidel!
100

to be seen there | One hundred of railway
vehicles

5. června – 1. listopadu 2020
5th June – 1st November 2020
Chomutov

pátek–neděle
9:00–17:00

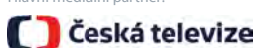
Friday–Sunday
9:00 am–5:00 pm

Depozitář se nachází v areálu bývalého lokomotivního depa Českých drah v Chomutově. Přístupová cesta je značena z Černovické ulice z prostoru nákupního centra Globus (směr Karlovy Vary)

The depository is located in former České dráhy (Czech Railways company) railway depot in Chomutov. The way to the depository is marked from Černovická ulice within the area of Globus shopping centre (Karlovy Vary direction).

GPS
50.456744,
13.391115

WWW.NTM.CZ
MUZEUM-CHOMUTOV.CZ

Hlavní mediální partner:

Vážení přátelé, milí hosté, podzimní číslo našeho palubního časopisu přináší na titulní straně opět „velkého Čecha“. Když říkám „velkého“, myslím to tentokrát doslovně. Basketbalista Tomáš Satoranský má úctyhodných 201 cm a své tělo umí ovládat tak, že to z naší České republiky, kde tento sport není na prvních místech popularity, dotáhl do slavné NBA a hraje symbolicky v dresu Chicago, ve městě, které je historicky spojené s českými emigranty, kteří tam přišli v době Rakousko-Uherské monarchie.

Ostatně monarchie je tématem dalšího článku. Žádný z nás osobně monarchii nezažil, z vyprávění našich předků víme, že zkušenosti byli dobré i špatné, jak už to bývá v soužití velkých národů. Jsem rád, že naše společná historie pokračuje formou úzké spolupráce našich zemí v rámci EU. Railjet Praha–Viedeň–Graz je toho důkazem.

V Čechách máme pořekadlo, že každý správný muž má v životě udělat tři věci: postavit dům, zplodit syna a zasadit strom. Ne každému se podaří tyto skutky naplnit, ale zasazení stromu se zdá být docela jednoduché díky chvályhodné iniciativě „Jeden Čech, jeden strom“, o které se dočtete dále.

Letošní podzim je bohužel spojen s odchodem českého oskarového režiséra Jiřího Menzela do filmového nebe. Jeho nezapomenutelné Ostře sledované vlaky dodnes oslovují všechny příznivce života na železnici v různých historických etapách. Jeho originální filmový pohled na svět nám bude chybět. R.I.P.

I když končím trochu smutně, věřím, že čtení našeho časopisu Vám vytvoří příjemnou cestu, samozřejmě ve spojení s naším jídlem a pitím. Vždyť „s námi cesta chutná“. ◉

Dear friends and guests, The front page of the autumn issue of our on-board magazine traditionally brings you an image of a great Czech personality. However, his time, when I say ‘great’, I mean it literally. Basketball player Tomáš Satoranský is respectably 201 cm tall and can control his great body to such an extent that he has made his career from the Czech Republic, where basketball is not among top popular sports, to the famous NBA and plays symbolically wearing a jersey of Chicago, the city historically connected with Czech emigrants who went to live there during the Austro-Hungarian monarchy.

After all, the monarchy is the theme of another article. None of us have personally experienced the monarchy, from the stories of our ancestors we know there was some good and some bad experience, of course, as it has always been the case in the coexistence of great nations. I am glad that our common history continues in the form of close cooperation between our countries within the EU. The Railjet train service connecting Prague, Vienna and Gratz, is the evidence of that.

As we say in the Czech Republic, every good man should do three things in life: build a house, have a son, and plant a tree. Not everyone will succeed in fulfilling all these deeds, but planting a tree seems to be quite an easy thing to do thanks to the commendable initiative ‘One Czech, one tree’, about which you can find out reading this magazine.

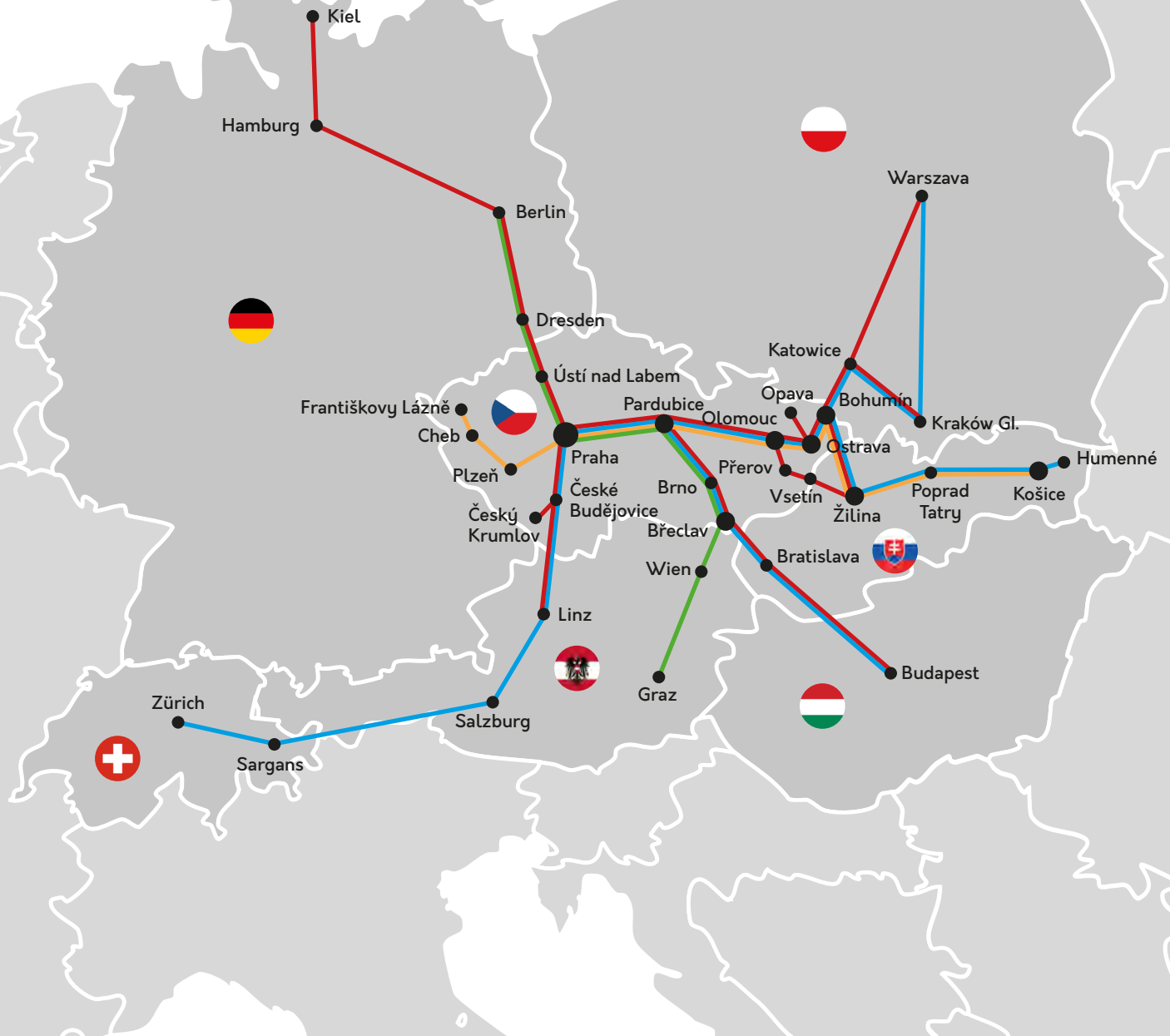
Unfortunately, this autumn is connected with the passing away of the Czech Oscar-winning director Jiří Menzel. His unforgettable film *Closely Watched Trains* still appeals to all fans of life on the railway in various historical stages. We will miss his original film view of the world. R.I.P.

Although I end this article on a little bit sad note, I believe that reading our magazine will make your journey pleasant, of course in combination with our food and drinks. After all, ‘the journey tastes great with us.’ ◉

**Váš / Best regards,
BOHUMÍR BÁRTA**

Generální ředitel JLV, a. s.
General Manager of JLV

JLV S NÁMI
CESTA
CHUTNÁ | THE WAY
IS TASTIER
WITH US

PRAVIDELNÉ DESTINACE LŮŽKOVÝCH, LEHÁTKOVÝCH A JÍDELNÍCH VOZŮ JLV REGULAR DESTINATIONS OF JLV SLEEPING, COUCHETTE AND DINING CARS

- jídelní vozy JLV | JLV restaurant cars
- SuperCity (Pendolino)
- railjet
- lehátkové a lůžkové vozy JLV | JLV couchettes and sleeping cars

6 | 10

Přání a touhy basketbalové hvězdy
Wishes and hopes of a basketball star

14 | 16

Vidět a zažít #světovéČesko
See and experience
#world-knownChechia

24 | 25

Nákup jízdenky:
V mobilu stačí pár kliknutí
Buying a ticket: Just a few clicks
on your mobile phone

34 | 35

Krásné medaile pro města,
obce i širokou veřejnost
Beautiful medals
from towns and villages

64 | 65

Odešel Oscarový režisér
Oscar-winning film director
has passed away

Zákaznický magazín JLV, a. s. | JLV Customer Magazine 3/2020

Vychází v září 2020 | September 2020 Edition – Volně neprodejně | Not for sale

Vydává

Issued by

JLV, a. s., Chodovská 228/3
141 00 Praha 4-Michle
IČ: 45272298
DIČ: CZ45272298

Generální ředitel

General Manager

Bohumír Bárta
Tel.: +420 271 003 213
www.jlv.cz

MK ČR E 17561

ISSN 1802-7857

Vydavatelský servis

Publishing Service

Space 4U, s. r. o.
Ortenovo náměstí 1524/36
170 00 Praha 7-Holešovice

www.space4u.cz

Jednatel

Company Director

David Mikula

Šéfredaktor

Editor in Chief

Aleš Pohořal
a.pohoral@space4u.cz

Inzerce

Advertising

Dagmar Trávníčková
d.travnickova@space4u.cz
+420 606 631 091

Grafická úprava – koncept

Graphic Design – concept

Filip Prokeš

Redakční rada

Editorial Board

Karolína Slezáková,
Martin Janura,
Petr Pospíšil,
Václav Rubeš,
Jan Valeš

Překlad/Translation

Elena Caraus

DTP

Růžolící chrochtík, spol. s r. o.
Komenského 1100
252 30 Řevnice

Fotografie na titulní straně

Cover photo

David Turecký

Vydavatel neručí za obsah
PR článků a inzerátů
The publisher does not
guarantee the contents of PR
articles and advertisements

PŘÁNÍ A TOUHY BASKETBALOVÉ HVĚZDY

text: Aleš Pohořal, foto: David Turecký

Tomáš Satoranský byl letos jako jediný zvolen v historii české ankety Basketbalista roku všemi hlasujícími. Jak by také ne. V NBA v dresu Chicaga i v národním mužstvu podával výborné výkony a jeho cesta není ještě u konce, i když ji přibrzdil koronavirus. S námi se osmadvacetiletý rozehrávač podělil o své dojmy z nezvykle dlouhého pobytu mimo USA a prozradil i své plány do budoucna.

Jak zasáhl koronavirus do vašeho osobního i basketbalového života?

Byla to pro mne velmi specifická situace. Měl jsem hodně náročnou sezonu, kterou jsem absolvoval bez odpočinku, takže mi ze začátku přišlo divné, že mám najednou hodně času na rodinu a zvláště na svou dcerku – v té chvíli jí byl právě rok. Bylo to ovšem někdy náročnější než sám basket. :) Ale teď, po několika měsících, jsem si začal uvědomovat, že už toho bylo tak přiměřeně a převládá touha vrátit se zpět k basketbalu. Nejhorší je na tom ta nejistota. Nevíte, kdy se začne hrát, tu probleskne zpráva, že to bude na začátku příštího roku, pak se zase objeví jiná, že start bude v únoru, aby už byla téměř jistota, že budou v halách diváci. Těžko se člověk rozhoduje, kdy odjedeme. Nechceme přijet moc brzy, abychom nebyli nuceni být zavřeni v bytě, ale zase ne moc pozdě. Máme vyjednanou specifickou školku na tři hodiny denně, což určitě pomůže malé se socializovat s jinými dětmi, ale i manželce, která si alespoň

TOMÁŠ SATORANSKÝ

Narozen: 30. října 1991 v Praze

Výška: 201 centimetr

Přezdívka: „Saty“, „Sato“

Manželka: Anna

Dcera: Sofia Gia

Kluby:

2006–2009 USK Praha

2009–2014 CB Sevilla (Liga Asociación de Clubs de Baloncesto), Španělsko

2014–2016 FC Barcelona

2016–2019 Washington Wizards

2019–dosud Chicago Bulls

Reprezentace ČR:

V září roku 2019 dovedl český národní tým k historickému šestému místu na FIBA World cupu. Na tomto turnaji odehrál průměrně 33,2 minuty a nasbíral v průměru 15,5 bodu, 5,6 doskoku a 8,5 asistence. Fanoušky byl zvolen nejužitečnějším hráčem turnaje (MVP).

trochu odpočine. Jak to však dopadne, to uvidíme. Ta nejistota je opravdu velká a zprávy, jak už jsem uvedl, si často protirečí. Upřímně, já jsem se nese-
tkal s někým, kdo by koronavirus měl, a ani nemám
žádného známého, který by znal někoho s touto
nemocí. (Poznámka: rozhovor probíhal v srpnu.)

**Měl jste možnost navštívit mnohé země, teď vás
koronakrize trochu přikovala k Česku. Využil jste
možnosti cestovat u nás?**

Využil, a velmi bohatě. Žijeme dlouhou dobu v za-
hraničí, a tak to byla velká příležitost poznat různé
kouty naší vlasti. Byli jsme třeba na kolech v Miku-
lově, ve Valticích, také jsme navštívili Nymbursko
a další města, prostě jsme si to u nás užili a poznali
místa, na která by nám za normální situace nezbyl
vůbec čas. Taky jsme byli za rodinou, která bydlí
mimo Prahu.

**Část hráčů NBA se sice představila v závěrečných
bojích, které se hrály bez diváků, ale pro
jiné týmy, mezi kterými byl i ten váš, sezona
skončila...**

Ale i pro ty týmy, které hrály, to bylo specifické... Hrát
bez diváků, bez té úžasné kulisy, to prostě není ono.
Pokud jde o mé spoluhráče, kteří zůstali v USA, jsou
na tom hůř než já. V halách mohli být jen sami se
svým trenérem, ale potřebovali hlavně hrát. Nevíte,
jak bude tělo reagovat, až se vše, jak doufám, vrátí
do normálních kolejí. Je to náročné i na psychiku. Já
jsem měl alespoň možnost hrát pět na pět, byli jsme
s kluky z národáku a můj mateřský tým USK Praha
mi také poskytuje nejrůznější možnosti, čehož si
vážím.

**Jak se hrálo pod koučem Jimem Boylenem, který
vám na rozdíl od washingtonského Scotta
Brookse nesmírně věřil?**

O takovou důvěru kouče jsem vždycky stál,
pro tu jsem pracoval a rozhodně jsem ji
nechtěl zklamat. Jsem hodně zarputilá
povaha, a tak jsem chtěl moc hrát, když
k opaku nebyl podle mne pádný důvod.
Takže jsem nastupoval i s menšími
zraněními, když ostatní hráči odpočívali,
která se ale kupila. Vždyť jsme hráli tři
čtyři zápasy týdně. Takže to bylo někdy
kontraproduktivní, ale vše překonala
myšlenka, že když už mám tu důvěru,
tak prostě musím hrát. Ale to víte, není
mi dvacet a tělo někdy bylo proti. A do
toho ještě národní tým. Bylo to skvělé,
ale všechny, nejen mne, nás to pěkně
„vycuclo“. Celkově se mi dařilo a to se ještě
říká, že lepší než ten první bývá určitě druhý

rok v týmu. A tak pevně doufám, že to bude platit
i v mém případě.

**Jeden z fanoušků řekl, že můžete být slavným
Čechem v Chicagu, jako byl legendární starosta
tohoto města Antonín (Tony) Čermák. To už je
opravdu projev důvěry ve vaše schopnosti. Už jste
měl možnost setkat se za svého poměrně krátkého
působení s českou (československou) komunitou?**

To si netroufám říci, ale potěší to. S krajany se
setkávám nejen tady v Chicagu, kde je česká ko-
munita velmi rozvětvená. Téměř při každém utkání
v různých městech se v hledišti objeví české vlajky
a fanoušci mne povzbuzují. Je to vždy moc hezký
pocit a já se jim jejich přízeň snažím oplatit. Zajistím
jim třeba vstup do vymezeného prostoru po zápa-
se, tam si s nimi popovídám, případně, pokud mají
zájem, i vyfotím...

**Jak se žije za „normálních okolností“ v Chicagu?
Říká se o něm, že je to nebezpečné město?**

Dočetl jsem se, že Chigago je velmi nebezpečné
město, ale já se s ničím takovým nese-
tkal. Je ovšem pravda, že žiji v bezpečné čtvrti, kde se takové věci
prakticky nedějí. Ovšem v Americe si musí člověk
dávat pozor, kdyby se náhodou vypravil někam, kde
to nezná. Stačí zajít za jeden dva rohy a už jste ve
čtvrti s menší bezpečností. Ale jak říkám, nemám
v tomto směru tady žádné negativní zkušenosti.

Pojďme nyní od basketbalu ke gastronomii. V Chicagu jsou i české restaurace..., byl jste v některé někdy obědvat či večeřet – a jaká jídla máte rád?

I když máme rádi českou kuchyni, tak s manželkou se snažíme jíst jídla typická pro danou oblast, kde žijeme, což platilo zvláště o mém předchozím působení ve Španělsku. Ale, jak se říká, že Amerika je země neomezených možností, tak to platí i o kuchyních. Jejich škála je opravdu široká. Rádi chodíme do restaurací, kde nás znají, kde víme, co očekávat, a je to vlastně jakési rodinné prostředí. Zóna, kde v Chicagu bydlíme, se buduje, je svěží, prostě se nám tam líbí.

Překvapilo vás něco v souvislosti s jídlem a restauracemi?

Rodinná vycházka. Tomáš Satoranský s manželkou Annou a v kočárku dcera Sofia Gia. Family walk. Tomáš Satoranský with his wife Anna; their daughter Sofia Gia is in the pram.

Dá se spíše říci, že jsme s manželkou překvapili v restauraci my. Byli jsme jednou v Los Angeles asi 15 minut pěšky od známého podniku, tak jsme si s manželkou řekli, že tam půjdeme „po svých“. Hned nás zastavil vrátný, abychom mu dali klíčky od vozu, že ho zaparkuje. Vůbec nedovedl pochopit, že jsme dorazili pěšky, protože tam všichni jezdí autem anebo se nechají přivést taxíkem, takže si myslím, že má dotyčný portýr ojedinělý zážitek, o kterém si tam budou dlouho vyprávět. :)

Vaše manželka Anna je bývalá basketbalistka a dcera známého odborníka a publicisty v oblasti gastronomie Pavla Maurera. Dokázal byste uvařit něco, za co by vám váš náročný tchán mohl dát „hvězdičku“?

To určitě ne. :) Pokud jde o vaření, jsou moje výkony tragické. Vaří manželka a jsem jí za to moc vděčný. Já mám velké štěstí, že mám rychlý metabolismus. Samozřejmě že s přibývajícím věkem a přibývajícím zápasy se musíte více starat o to, co jíte. V týmu nás testují na potraviny úplně dokonale, takže jsem se třeba dozvěděl, že jsem alergický na pšenici a musím si dávat na výrobky z této plodiny pozor. Ale upřímně, co tedy nemůžu vůbec, je koriandr, který je teď velmi populární a dávají ho snad do všeho :)

Samozřejmě že v NBA cestujete převážně letadlem a autobusy vás vozí k zápasu. Měl jste i tak možnost cesty vlakem a jaký máte k němu vztah?

MÁM RÁD CESTOVÁNÍ VLAKEM A V ČECHÁCH BYCH DAL JEDNOZNAČNĚ VLAKU PŘEDNOST

Máte samozřejmě pravdu, ale i tak jsem z New Yorku do Filadelfie v Americe vlakem jel, ovšem nejvíc jsem si ho užil při svém angažmá ve Španělsku. Já mám rád cestování vlakem a například, než byste letěl z Barcelony do Madridu, tak to máte navíc cestu na letiště, kontroly atd. Vlak vás doveze z centra do centra. Cestoval jsem vlaky AVE velmi často a je to hodně komfortní. A doma bych dal jednoznačně vlaku přednost při návštěvě měst, která leží na trase dálnice D1. A samozřejmě bych navštívil jídelní vůz a dal si něco dobrého... Ta doporučení mám od tchána. Samozřejmě kromě jídla, ve kterém by byl už zmíněný koriandr. :) Mám takový sen: velice by mne bavilo koupit si dlouhodobou jízdenku třeba po Americe, vystoupit a nastoupit, kde chci, ale musím si na splnění snu přece jen chvíli počkat. :) ○

ČD Body

Získejte
spoustu
výhod

1. **Zaregistrujte se** do našeho věrnostního programu
2. **Sbírejte body** za každý on-line nákup jízdenek
3. **Vyměňujte je** za slevy na jízdenky, místenky, zážitky, předplatné časopisů, vouchery do divadla a další odměny

Pojedte s námi.
www.cd.cz/cdbody

 České dráhy
Národní dopravce

WISHES AND HOPES OF A BASKETBALL STAR

text: Aleš Pohořal, photos: David Turecký

This year, Tomáš Satoranský was the only one in the history of the Czech Basketball Player of the Year voting to be chosen unanimously by all voters. It could not be otherwise. He had shown excellent performance in the NBA in the Chicago jersey and in the national team, and his career is not over yet, even though it was slowed down by coronavirus. The 28-year-old point guard shares with us his impressions of an unusually long stay outside the USA and also reveals his plans for the future.

How has the coronavirus affected your personal and basketball life?

It was a very specific situation for me. I had had a very demanding season, which I had spent without rest, so, at first, I found it strange that I suddenly had a lot of time for my family, and especially for my daughter – she was just a year old at the time. However, it was sometimes more difficult than playing basketball. :) But now, after a few months, I have begun to realize that the break has already been long enough and the desire to return to basketball prevails. The worst thing about it is the uncertainty. You don't know when we will start playing again; once there is a message that it will be at the beginning of next year, then another message says that we will start in February as it is almost certain that there will be spectators in the sport halls. It's hard to decide when to leave. We want to arrive neither too early to avoid the lockdown in the apartment, nor too late. We have arranged a specific kindergarten for our daughter for three hours a day, which will definitely help both the child, who will be able to

socialize with other children, and my wife, who will at least get some rest. But we will see how it turns out. The uncertainty is really big and the messages, as I have said, often contradict each other. Honestly, I haven't met anyone who has coronavirus, nor do I have any acquaintances who know anyone with the disease. (Note: the interview took place in August.)

You have visited many countries, but now the coronavirus crisis has pinned you to the Czech Republic for a while. Have you taken the opportunity to travel around the country?

Yes, I have, and very widely. We had been living abroad for a long time, so it was a great opportunity to get to know different parts of our country. We went on bikes in Mikulov, Valtice, for example, we also visited Nymburk and other towns. We have just enjoyed travelling here and got to know places for which we would not have time at all in a normal situation. We have also seen our relatives who live outside of Prague.

Some NBA players participated in the final fights, which were played without spectators, but for other teams, including yours, the season is over...

Well, even for the teams that played, it was specific... Playing without spectators, without that amazing scene, that's just not it. As for my teammates who stayed in the US, they are in a worse situation than me. They could only be alone with their coach in the halls, but they just needed to play. You don't know how the body will react when everything, hopefully, is back to normal. It is also demanding in terms of psyche. I have had at least the opportunity to play five to five, we have played with the guys from the national team and my parent team USK Prague also provides me with various options, which I appreciate.

What was like to play under coach Jim Boylen, who, unlike Scott Brooks in Washington, trusted you immensely?

The coach's trust has always been important for me and I have worked for it so as not to disappoint them. I have a very stubborn character, so I always wanted to play a lot when I didn't think there was a good reason to the contrary. So, I kept playing even when I had minor injuries while the other players rested. However, the injuries kept accumulating. After all, we played three or four matches a week. So, it was sometimes counterproductive, which was overcome by the idea that if they trusted me, I just had to play. But you know, I'm not a twenty-year old guy and the body is sometimes against such ideas. Plus, I played for the national team. It was great but pretty exhausting for all of us, not just me. Overall, I was getting on well, although the second year in the team is said to be definitely better than the first one. And so, I strongly believe that this will be my case as well.

One of the fans said that you could become a famous Czech in Chicago just like the legendary mayor of this city Antonín (Tony) Čermák. This is really a sign of trust in your abilities. Did you have the opportunity to meet any people from the Czech (Czechoslovak) community during your relatively short stay?

I don't dare say I will be so famous, but I would be pleased to. I meet compatriots not only here in Chicago, where the Czech community is very branched. During almost every match in various cities, Czech flags appear among the spectators and the fans encourage me. It's always a very nice feeling and I try to repay their favour. For example, I will provide them with access to the defined area after the match, I will talk to them there, or, if they are interested, I will take a photo...

TOMÁŠ SATORANSKÝ

Born on 30th October 1991 in Prague

Height: 201 centimetres

Nickname: 'Saty', 'Sato'

Wife: Anna

Daughter: Sofia Gia

Clubs:

2006–2009 USK Prague

2009–2014 CB Sevilla (Liga Asociación de Clubs de Baloncesto), Spain

2014–2016 FC Barcelona

2016–2019 Washington Wizards

2019 – present Chicago Bulls

Czech national team:

In September 2019, he led the Czech national team to historic sixth place in the FIBA World Cup. He played an average of 33.2 minutes in that tournament and gained average 15.5 points, 5.6 rebounds and 8.5 assists. Fans chose him as the most useful player of the tournament (MVP).

Tomáš Satoranský s manželkou Annou.
Tomáš Satoranský and his wife Anna.

How do people live under ‘normal circumstances’ in Chicago? Is it said to be a dangerous city, isn’t it?

I have read that Chicago is a very dangerous city, but I have never encountered anything like that. However, it is true that I live in a safe neighbourhood where such things practically do not happen. But in America, you have to be careful if you happen to go somewhere you don’t know. Just go around one or two corners and you will already find yourself in a less secure neighbourhood. But as I say, I didn’t have any negative experience in Chicago in this regard.

Let’s now move from basketball to gastronomy. There are some Czech restaurants in Chicago. Did you have lunch or dinner in any of them? What kind of food do you like?

Even though we like Czech cuisine, my wife and I try to eat dishes typical of the area where we live, which was especially true for my previous work in Spain. But, as they say, America is a land of unlimited possibilities, and it is true for cuisines as well. Their range is really wide. We like to go to restaurants where they know us, where we know what to expect, and it’s actually a kind of family environment. The area where we live in Chicago is being built at the moment, it’s fresh and we just like it there.

Were you surprised by anything in terms of food and restaurants?

We can rather say that my wife and I surprised the people at the restaurant. Once we were staying in Los Angeles about a 15-minute walk from a well-known restaurant, so my wife and I thought we would go there on foot. The doorman immediately stopped us at the entrance and asked to give him the car keys so that he could park our car. He couldn’t understand at all that we had arrived on foot, because everyone was driving there or being taken there by taxi, so I think the doorman in question had a unique experience that they would be talking about for a long time :)

Your wife Anna is a former basketball player and the daughter of Pavel Maurer, a well-known gastronomy expert and publicist. Would you be able to cook something for which your demanding father-in-law could give you a ‘star’?

Definitely not. :) When it comes to cooking, my performance is tragic. My wife does the cooking and I’m really grateful for that. I am very lucky to have fast metabolism. Of course, the longer you live and the more matches you play, the more you have to worry about what you eat. In the team they do perfect nutrition tests, thus, I have learnt that I am allergic to wheat and I have to be careful about products containing this crop. But honestly, what I can’t eat at all is coriander, which is very popular now and they add it to everything :)

Of course, in the NBA you mostly travel by plane and then buses take you to matches. Did you have the opportunity to travel by train? What is your attitude to trains?

As for planes and buses, of course, you’re right, but I took the train from New York to Philadelphia in America. However, I enjoyed trains the most during my engagement in Spain. I like travelling by train. For example, if you fly from Barcelona to Madrid, first you have to go to the airport, then you go through several checks, etc. The train will take you from the city centre to the city centre. I travelled by AVE trains very often and it was very comfortable. Here, in my home country, I would definitely prefer the train to a car when visiting the cities that lie along the D1 motorway route. And, of course, I would come to the dining car to have something good... I have those recommendations from my father-in-law. Of course, except for the food with the above-mentioned coriander. :) I have a dream: I would really love to buy a long-term train ticket, for example in America, so that I can get off and get on where I want, but I still have to wait a while for the dream to come true :) ○

Čtyři kroky k nástupu

Nákup jízdenky v aplikaci **Můj vlak** nebyl nikdy rychlejší.

Stahujte zdarma na
www.cd.cz/aplikace

České dráhy
Národní dopravec

VIDĚT A ZAŽÍT #světovéČesko

text a foto: CzechTourism

Česká republika je opravdu krásná a nabízí spoustu zážitků. Vybrali jsme pro vás některé zajímavé lokality.

#světovéČesko a Krkonošský národní park – kouzelná příroda českých nejvyšších hor

Krkonoše jsou nejvyšším pohořím České republiky a patří také k nejtudenějším místům u nás. 17. května roku 1963 tu byl díky výjimečným přírodním hodnotám, rozmanité krajině a bohaté historii založen nejstarší český národní park.

Kouzelné hory, kterým vládne bájný Krakonoš, nabízejí návštěvníkům vyhlášená zimní střediska s kvalitními lyžařskými areály, udržované běžecké tratě a samozřejmě ideální sněhové podmínky, panující zpravidla od konce listopadu až do konce dubna. V létě patří Krkonoše milovníkům vysokohorské turistiky, na něž čeká 800 km značených turistických tras a cyklostezek. České chráněné území sousedí se stejnojmenným národním parkem v Polsku a společně vytvářejí biosférickou rezervaci

zapsanou na seznamu UNESCO. Nachází se zde nejvyšší hora České republiky **Sněžka** (1602 m) s kaplí sv. Vavřince a novou budovou poštovny.

#světovéČesko a Třeboňsko

Malebná krajina Třeboňska s unikátní sítí rybníků, rozlehlými borovými lesy, vzácnými rašeliništi, historickým městem Třeboň a zachovalou vesnickou architekturou patří mezi nejkrásnější oblasti jižních Čech. Díky mimořádně cenným přírodním lokalitám byla na podstatné části Třeboňské pánve vyhlášena CHKO Třeboňsko, která je současně i biosférickou rezervací.

Třeboňsko se svými 460 rybníky je tradičním centrem českého rybníkářství. Mezi nejznámější vodní díla patří rybníky Svět a Rožmberk, Staňkovský rybník, Hejtman či umělý kanál Zlatá stoka. Každoročně na podzim se oblast stává centrem tradičních výlovů. **Třeboňský kapr** je pojmem nejen u nás, ale i daleko za hranicemi České republiky. Přírodním centrem oblasti je historické město Třeboň, kde se nacházejí **Slatinné lázně Třeboň** (Aurora a Bertiny lázně) a také nejvýznamnější památky v čele se zámek Třeboň a malebným historickým náměstím.

#světovéČesko a rušný život hraběte Šporka na Kuksu – anebo ve Versailles?

Krásný barokní areál v Kuksu mezi Jaroměří a Dvorem Králové nad Labem budoval známý architekt Giovanni Battista Alliprandi. Jeho zakladatel **František Antonín Špork** (1662–1738) tu chtěl mít své malé Versailles s jeho nádhernými paláci a pavilony, rozlehlými parky a upravenými zahradami, a hlavně s jeho rušným životem. Tak se zrodil ostrov barokního umění a obraz ideálního světa, kde si podávaly ruce věčnost a smrt se životem a zábava s rozjímáním.

Při výletu do Kuksu uvidíte jen torzo někdejšího projektu, díky němuž se na přelomu 17. a 18. století mělké údolí proměnilo v důmyslnou scenérii s hraběcí rezidencí, lázněmi, klášterem a hospitem. Veškerou pozornost přitahuje monumentální budova hospitalu, v jejímž středu stojí kostel Nejsvětější Trojice. Podle plánů italského architekta Giovanniho Battisty Alliprandiho se budoval od roku 1707, vysvěcen ale byl až 20. srpna 1717. Současně s kostelem, jehož krypta měla v budoucnosti posloužit jako hraběcí hrobka, se stavěly také budovy po obou stranách chrámu – špitál a křídlo, určené pro přestárlé válečné veterány z okolí. Zároveň se zřizovala špitální zahrada, za kterou později vznikl ještě hřbitov válečných veteránů s kaplí. Samozřejmě nesmíme zapomenout na alegorie **Ctností a Neřestí**,

Barokní areál Kuks
The Baroque complex in Kuks

bez nichž by Kuks nebyl Kuksem: nejznámější sochař českého vrcholného baroka **Matyáš Bernard Braun** (1684–1738) je prý vytvořil během pouhých dvou let. Do údolí Labe se dívají z teras před hospitem už od roku 1720. Doplnují je postavy Osmera blahoslavenství, andělé Blažené a Žalostné smrti a sochy Křesťanských bojovníků. ○

#světovéČesko

Třeboň
Třeboň

SEE AND EXPERIENCE #The Czech Republic

Region Třeboňsko
Třeboň region

text and photos: CzechTourism

The Czech Republic is really beautiful and offers a lot of experiences. We have selected some interesting locations for you.

#VisitCzechRepublic and Krkonoše national park – magical nature of the Czech highest mountains

The Krkonoše Mountains are the highest mountain range in the Czech Republic and also one of the coldest places in the Czech Republic. On 17 May 1963, thanks to its exceptional natural values, diverse landscapes and rich history, the oldest Czech national park was established here.

The magical mountains, which are ruled by the mythical Krakonoš, offer visitors renowned winter resorts with quality ski areas, maintained cross-country trails and, of course, ideal snow conditions, usually prevailing from late November until late April. In summer, the Krkonoše Mountains belong to lovers of alpine hiking, who enjoy the 800 km of marked hiking and cycling trails. The Czech protected area adjoins the national park of the same name in Poland and together they create a UNESCO-listed biosphere reserve. Here you can see **Mount Sněžka** (1602 m), the highest mountain in the Czech Republic, with the Chapel of St. Lawrence on its peak and the new post office building.

#VisitCzechRepublic and the Třeboň region

The picturesque landscape of the Třeboň Region with a unique network of ponds, vast pine forests, rare peat bogs, the historic town of Třeboň and preserved village architecture are some of the most beautiful areas in South Bohemia. A substantial part of the **Třeboň Basin**, which is also a biosphere reserve, has been declared the Třeboň Region Protected Area thanks to its extremely valuable natural sites.

The Třeboň Region with its **460 ponds** is a traditional centre of Czech pond making. Svět Pond, Rožmberk Pond, Stanekovský Pond, Hejtman Pond and the artificial canal Zlatá Stoka are some of the

most famous water reservoirs. Every autumn, the area becomes the centre of traditional fish harvest. The **Třeboň Carp** has become a term not only in our country, but also far beyond the borders of the Czech Republic. The centre of the area is the historic town of Třeboň, where the curative mud spa **Slatinné Lázně Třeboň** (Aurora Spa and Bertiny Spa) is located, as well as the most significant monuments such as Třeboň Castle and the picturesque historical square.

#VisitCzechRepublic and the busy life of Count Špork at the Kuks Spa – or in Versailles?

The beautiful Baroque complex in Kuks, which is situated between the towns of Jaroměř and Dvůr Králové nad Labem, was built by the well-known architect Giovanni Battista Alliprandi. Its founder **František Antonín Špork** (1662–1738) wanted to have his little Versailles here, with its magnificent palaces and pavilions, vast parks and landscaped gardens, and especially with a busy life.

On a trip to Kuks you will see only the torso of the former project, thanks to which at the turn of the 17th and 18th centuries the shallow valley turned into an ingenious scenery with the Count's residence, spa, monastery and hospital. All attention is drawn to the monumental building of the hospital, in the centre of which the Church of the Holy Trinity stands. According to the plans of the Italian architect Giovanni Battista Alliprandi, the construction started in 1707, but the church was not consecrated until 20 August 1717. Simultaneously with the church, whose crypt was to serve as the Count's tomb in the future, there were another two buildings built on both sides of the church – the hospital and the wing intended for elderly war veterans from the area. At the same time, a hospital garden was founded, for which a cemetery for war veterans with a chapel was later established. Of course, we must not forget the allegories of Virtues and Vices, without which Kuks would not be Kuks: the most famous sculptor of the Czech top Baroque, Matthias Bernard Braun (1684–1738), supposedly created them in just two years. They have been looking at the Elbe Valley from the terraces in front of the hospital since 1720. ○

visitczechrepublic.com

Czech Republic

ŽIDOVSKÉ
MUZEUM
V PRAZE

ŽIDOVSKÉ MUZEUM V PRAZE OTEVŘENO – PŘIJĎTE SE PODÍVAT I VY

Ne–Pá 9:00–18:00 (So zavřeno)
www.jewishmuseum.cz

THE JEWISH MUZEUM IN PRAGUE IS OPEN. COME AND SEE.

OPEN

Su–Fr 9:00–18:00 (Sat closed)

more on www.jewishmuseum.cz

POLÉVKA JE GRUNT

text: redakce, foto: Czech Specials, Friesovy Boudy

Ihned, jakmile se naši pradávni předci naučili používat oheň, obložili mých z kůže ulovených zvířat žhavými kameny a začali si vařit z kostí, kořínků a divokých bylin první polévky.

Krkonošské kyselo
Typical soup from Krkonoše – kyselo

Se skutečnými polévkovými labužníky se dále setkáváme v antickém Římě. Jako první národ na světě zde dali polévce čestné místo ve vybrané kuchyni. Římané byli po ní téměř posedlí, kuchaři objevovali stále nové a nové druhy. Starý Řím znal už čisté vývary s knedličky, v té době si lidé pochutnávali i na předchůdkyni bouillabaisse a minestry, i na mnoha sladkých polévkách. Silní

gladiátoři neudržovali svoji obrovskou sílu jen z masitých steaků, ale i z ovesných nebo ječných šlemových polévek s medem a moštem.

Dobrá, poctivá polévka co do obsahu i přípravy patří také k základům české tradiční kuchyně. Ve středověku byla většinou jediným denním jídlem chudých lidí. Skládala se většinou pouze z vody anebo mléka, s trochou povařených bylinek

a zeleniny, zahuštěná bývala pouze starým chlebem nebo luštěninou. Časem se polévka jako nejdůležitější jídlo dne stala chloubou každé hospodyně. Svoji jedinečnou polévkovou specialitu mají snad všechny české regiony. Česká kuchyně vždy využívala hlavně těch surovin, které jí dávala okolní příroda, a recepty se přizpůsobovaly také ročnímu období.

Máme polévky, jako je například zelná polévka, kterou každý region bere jako tu svoji specialitu a která se ale v každém kraji vaří jinak. Blíže ke Slovensku se do základu zelné polévky přidává paprika, klobáska či špek, chudší kraje mají zelňačku zahuštěnou kysaným mlékem s trochou mouky, ty bohatší zase smetanou. V podhůří se do zelňačky zase přidávají houby, ale v žádné variantě nesmějí chybět brambory. Ve správné zelňačce musí stát lžíce!

Pokud budete projíždět naší republikou, setkáte se často na jídelním lístku s další oblíbenou polévkou, kulajdou. Ochutnat ji můžete například po procházce v průhonickém zámeckém parku ve vyhlášené certifikované restauraci **Czech Specials Pod Zámekem v Průhonicích** u Prahy anebo za vynikající kulajdou i dalšími krajovými specialitami vystoupáte v Krkonoších do 1200 metrů nadmořské výšky do hotelu **Friesovy boudy** nad městečkem Strážné. Jsou však polévky, které najdete na jídelních lístcích jen v určitých krajích. Tam, kde je mnoho rybníků a ryb, vám určitě nabídnou tradiční rybí polévku. Jemnou rybí polévku s česnekovými krutony si můžete dát například po cyklistické túře kolem rybníka Svět v jihočeské **Třeboni**, v další certifikované restauraci **Zdejší jídlo**. Pokud dostanete chuť na typickou regionální polévku ze všech darů okolní přírody, musíte ochutnat krkonošské kyselo, tak, jak ho vaří v restauraci **hotelu Horizont v Peci pod Sněžkou**. Tato polévka je zahuštěná chlebovým kváskem, který jí dává chuť i jméno a určitě vás posílí po návratu z výletu na naši nejvyšší **horu Sněžku**.

„Polévka je pro žaludek jako milenka pro muže,“ řekl Antoine Careme, slavný pařížský šéfkuchař. Česká kuchyně má těchto polévkových „milenek“ velké množství, a proto neváhejte a ochutnávejte Česko! ○

KULAJDA

Suroviny na 4 porce: 1 l vývaru, 1/2 l kysané smetany, 1 cibule, 100 g hladké mouky, 80 g másla, 0,5 dl oleje, 5–6 brambor, 2 lžíce octa, svazek čerstvého kopru (nebo 2 lžíce sterilovaného), sůl, kmín, 4 čerstvá vejce

Olej společně s máslem rozehřejeme v hrnci a přidáme najemno nakrájenou cibuli, kterou necháme osmažit. Dále vmícháme mouku a vytvoříme světlou jíšku. Vše zalijeme vývarem, do kterého postupně přidáme kmín a nakrájené brambory. Až se vše chvíli provaří, přilijeme za stálého míchání ocet, kopr a smetanu. Polévku už jen stačí dochutit solí. Mezitím si v octové vodě uvaříme tzv. ztracená vejce nebo vejce natvrdo, se kterými se polévka podává.

CzechSpecials
Certifikovaná
restaurace

CzechTourism

Certifikované restaurace v projektu **Czech Specials** poznáte podle této nálepky na dveřích a samozřejmě podle vynikající kvality českých jídel. Projekt **Czech Specials** podporuje restaurace, které dobře vaří českou kuchyní, a je zároveň certifikační značkou, stvrzující, že jsou v takto označeném podniku poskytovány kvalitní služby. Více se o projektu dozvíte na www.czechspecials.cz

You can recognize certified restaurants in the **Czech Specials** project by this sticker on the door and, of course, by the excellent quality of Czech food. The **Czech Specials** project supports restaurants that cook Czech cuisine well, and is also a certification mark confirming that quality services are provided in such a designated restaurant. You can learn more about the project at www.czechspecials.cz

SOUP IS THE BASIS

text: editors,
photo: Czech Specials,
Friesovy Boudy

As soon as our ancient ancestors learned how to use fire, they laid hot stones around the bladders of the caught animals and began to cook their first soups with bones, roots and wild herbs.

Krkonošské kyselo – Friesovy Boudy
Typical soup from Krkonoše – kyselo

A good, proper soup in terms of content and preparation is also one of the basics of traditional Czech cuisine. In the Middle Ages, it was predominantly the only everyday food of the poor. It mostly consisted of water or milk, with a bit of added herbs and vegetables, thickened only with old bread or legumes. In the course of time, soup, as the most important meal of the day, became the pride of every housewife. Probably every Czech region has its own unique soup. Czech cuisine has always largely used the ingredients picked up from the surrounding countryside, and the recipes were also adapted to the season.

There are soups, such as cabbage soup, which each region takes as its own specialty and which are cooked differently in each region. In the regions closer to Slovakia, peppers, sausage and bacon are added to the base of cabbage soup; in some poorer regions cabbage soup is thickened with sour milk and a little flour while in the richer ones it is

thickened with cream. In the foothill locations, cabbage soup is cooked with mushrooms, but potatoes cannot be missing in any variant. The right cabbage soup must be so thick that a spoon should stand upright position in it!

If you drive through our republic, you will often see kulajda on the menu, which is another popular Czech soup. You can taste it, for example, after a walk in Průhonice Castle Park in the renowned restaurant called **Pod Zámkem in Průhonice** near Prague which is certified as Czech Specials. Excellent kulajda and some other regional specialties are served in the **Friesovy Boudy Hotel** near the town of Stražný, which is situated in the **Krkonoše Mountains** at 1,200 meters above sea level. However, there are soups that you will only find on the menus in certain regions. In the places where there are many ponds and fish, they will definitely offer you traditional fish soup. After a cycling tour around Svět Pond in the town of **Třeboň** in South Bohemia, you can have a fine fish soup with garlic croutons in another certified restaurant called **Zdejší Jídlo** (“Local Food”). If you get a taste for a typical regional soup made with all the gifts of the surrounding countryside, you must taste the Krkonoše sour soup just the way it is cooked in the restaurant of the **Horizont Hotel in Pec pod Sněžkou**. This soup is thickened with bread yeast, which gives it the taste and the name. This soup will definitely strengthen you after returning from a trip to our **highest mountain Sněžka**.

‘For the stomach, soup is like a mistress for a man,’ said Antoine Careme, a famous Parisian chef. Czech cuisine has a large number of such soup ‘mistresses’, so do not hesitate and taste Czechia! ○

KULAJDA

Ingredients for 4 servings:

1 l of broth, 1/2 l sour cream, 1 onion, 100 g of plain flour, 80 g butter, 0.5 dl oil, 5–6 potatoes, 2 tablespoons vinegar a bunch of fresh dill (or 2 tablespoons sterilized dill), salt, cumin, 4 fresh eggs

Method:

Heat the oil together with the butter in a pot and add the finely chopped fried onion. Add the flour, keep stirring the mixture until the light roux is ready. Pour broth over the roux, to which we gradually add cumin and chopped potatoes. After boiling for a while, add vinegar, dill and cream, stirring constantly. Season the soup with salt. Meanwhile, boil so-called ‘lost eggs’ in water with the vinegar, or make hard-boiled eggs, with which the soup is served.

GASTRONOMIE NA KOLEJÍCH

GASTRONOMY ON WHEELS

Ludvík Losos ● Michal Handrejch

Unikátní kniha
o historii jídelních vozů.
Více než 500 fotografií!

The unique book
about the history
of dining cars.
More than 500 photos!

V prodeji na jlv.cz/e-shop
Available at jlv.cz/e-shop

TIP NA VÁNOCE!
CHRISTMAS GIFT IDEA!

FOOD FESTIVAL NA PALUBĚ ČD RESTAURANT

text: ČD PRO VÁS, foto: David Turecký

K létu patří festivaly, nejen hudební, ale i gastronomické, ty s označením „food“. Pravda, letos jsme si jich tolik neužili, a tak neuškodí, když si jejich atmosféru připomenete třeba na palubě vlaků národního dopravce.

Juniorský národní tým kuchařů zazářil v únoru na kuchařské olympiádě. V létě se chystal změřit síly s ostatními národními týmy během další prestižní soutěže. „Díky“ koronavirové pandemii se mezinárodní akce bohužel nekonala, a tak měli naši mladí kuchaři alespoň čas ladit letní festivalové

Vojta Petržela, kapitán Juniorského národního týmu Asociace kuchařů a cukrářů ČR
Vojta Petržela, captain of the Junior National Team of the Association of Chefs and Confectioners of the Czech Republic

vychytávky. Pro nové sezónní menu ČD Restaurant si reprezentační tým připravil dobroty, které vás určitě zaujmou svou nápaditostí.

Pastrami sendvič – hit newyorské streetfoodové scény – v našem podání s hořčičnou omáčkou a salátem Coleslaw, to je poctivá dobrota s geniální kombinací chutí.

Koriandrem provoněné cizrnové kari s květákem a jasmínovou rýží – vegetariánská mňamka, která překvapí i zarytý milovníky masa.

A dezert? Už jste zkusili brownie trochu jinak? Co třeba fazolové s hustou zakysanou smetanou?

Nechte se cestou vlakem okouzlit food festivalovou atmosférou! Věříme, že vám naše vzpomínka na léto, ke kterému patří setkávání u hudby a jídla, bude chutnat.

Sezónní nabídka platná od 26. 8. ●

FOOD FESTIVAL ON BOARD THE ČD RESTAURANT

text: ČD PRO VÁS, photos: David Turecký

Summer is a traditional season of festivals, not only music festivals but also gastronomic ones, those with the label 'food'. It is true to say, though, that we did not enjoy them very much this year, so all you can do is at least remember their atmosphere, for example, on board the trains of the Czech Railways (ČD).

Sendvič s hovězím pastrami, hořčičným dresingem a zelným salátem Coleslaw
Beef pastrami, mustard dressing and Coleslaw salad sandwich

Czech Junior National Team of Chefs shone at the Culinary Olympics in February 2020. In the summer, they planned to compete with other national teams in another prestigious competition. Unfortunately, due to the 'coronavirus pandemic', that international event did not take place, so our young chefs had at least time to tune in to the summer festival tweaks. For the new seasonal menu of the ČD Restaurant, the national team have prepared delicacies that will surely captivate you with their imaginativeness.

Pastrami sandwich – a hit of the New York street food scene – in our presentation with mustard

sauce and Coleslaw salad is a real delicacy with an ingenious combination of flavours.

Coriander-scented chickpea curry with cauliflower and jasmine rice is a vegetarian yummy that will surprise even die-hard meat lovers.

And dessert? Have you tried brownies made in a little different way? How about bean brownies with thick sour cream?

Let the food festival atmosphere enchant you on your train journey! We believe that you will enjoy this memory of the summer, which is the time of meetings over good food accompanied with music.

The seasonal menu is available from 26. 8. ◉

NÁKUP JÍZDENKY: V MOBILU STAČÍ PÁR KLIKNUTÍ

text: redakce, foto: archiv ČD

Jízdenku do vlaku Českých drah v aplikaci Můj vlak je možné koupit během pár desítek vteřin a doslova na pár kliků. Po vylepšení nákupního modelu volali sami cestující. Kýženou úpravu umožnil další rozvoj technologií. Zjednodušení nákupu však není jediným vylepšením oblíbené aplikace.

V létě spustily České dráhy aktualizovanou verzi mobilní aplikace Můj vlak, která přinesla výrazné zjednodušení nákupu jízdenek. Ten se po modifikacích zkrátil prakticky na polovinu. Dosavadním uživatelům přišla nová verze v rámci aktualizací, noví si ji mohou do chytrého telefonu stáhnout zdarma z obchodu Play (pro Android) či Apple Store (pro iOS). Jde zároveň o druhý velký update. První přinesl implementaci In Karty do mobilu.

„Využili jsme rozvoje nových technologií a zároveň vyslyšeli volání našich uživatelů,“ vysvětlil Roman Menc, web manažer ČD a jeden z tvůrců aplikace. Cestující si tedy mohou pořídit jízdenku pomocí pár kliknutí. Další výhodou je, že aplikace dokáže zobrazit přesnou cenu vyhledaného spojení či umožňuje rychlé přepínání vozové třídy včetně okamžitého přepočítání ceny. Vybrali jsme nejčastější kombinace druhů jízdenek a tarifů a ty nabízíme. Další možnosti jsou ve výběru.“ Novinka pracuje i s různými pobídkami, respektive umí zvýraznit informaci, zda jde o vázanou anebo o flexibilní jízdenku, a podle toho přepočítá cenu. „Tam, kde bude možnost získat jízdenku vázanou, se aplikace zeptá, zda chce zájemce jízdenku vázanou anebo flexibilní. Cestující si díky tomu může vybrat,“ vysvětlil R. Menc. Další novinkou usnadňující cestování je zobrazení informací z odjezdových tabulí v cílové stanici na návazné autobusové i vlakové spoje.

INFORMUJÍ O ZMĚNĚ

České dráhy zároveň rozběhly zasílání novinek servisního charakteru. „Nebude to fungovat jako ka-

nál pro zasílání obchodních nabídek, ale praktických cestovních informací. Například v červnu, když se provoz po pandemii vrátil k normálu, jsme zasílali informaci, že si cestující mohou opět pořizovat místenky. Plánujeme i informační servis v případě, že se upraví parametry služby, například se operativně změní řazení vlaku, jeho trasa, dojde ke změně jízdního řádu či kteréhokoli parametru, který má vliv na cestu.“

Vizuální podoba aplikace se příliš nezměnila. Přehledné, intuitivní rozhraní je totiž jedním z mnoha jejích benefitů. Zadávaní, vývoj a testování celého updatu trvaly necelý rok. Původní aplikace funguje šest let a za tu dobu získala celou řadu ocenění. Velmi si ji oblíbili i uživatelé. Není se co divit, protože díky aplikaci má cestující po ruce aktuální informace a vyhledání jízdních řádů, informace o železničních stanicích, může rychle zakoupit jízdenky anebo získat aktuální informace o provozu. Každý uživatel aplikace si tak díky ní může operativně upravit svůj denní plán. Proto není žádným překvapením, že aplikaci využívá přes tři sta tisíc cestujících Českých drah. Zkuste ji i vy. ○

BUYING A TICKET: JUST A FEW CLICKS ON YOUR MOBILE PHONE

text: editors, photos: ČD archives

Buying a train ticket with the Czech Railways in the My Train app takes less than thirty seconds and means literally a few of clicks. Passengers themselves asked to improve the purchasing model. The long-wished-for modification was made possible by the further development of technologies. Moreover, simplifying your purchase is not the only improvement in your favourite app.

In the summer, Czech Railways (ČD) launched an updated version of the My Train mobile app, which significantly simplified the purchase of tickets. After modifications, the process was practically reduced by half. For the existing users, the new version will gradually come with updates while the new ones can download it to their smartphone for free from the Play Store (for Android) or the Apple Store (for iOS). This is the second big update. The first one brought the implementation of the In Card to mobile phones.

‘We took advantage of the development of new technologies and at the same time responded to the requests of our users,’ explained Roman Menc, Website Manager of ČD and one of the creators of the app. ‘So, passengers can get a ticket making a few clicks. Another advantage is that the application can display the exact price of the searched connection and allows fast switching of the carriage class, including immediate recalculation of the price. We have selected the most common combinations of types of tickets and tariffs, which we now offer. Other options can be chosen as well.’ The novelty also works with various incentives; it can highlight information whether the ticket is tied to exact trains or flexible, and recalculates the price accordingly. ‘If there is a possibility to get a tied ticket, the application will ask if you want a tied one or a flexible one. Thanks to this, passengers can choose,’ explained R. Menc. Another novelty that facilitates travel is showing the information on connecting buses and trains displayed on the departure boards at the destination station.

UPDATES

At the same time, Czech Railways started sending news. ‘It will not work as a channel for sending commercial offers, but practical travel information. For example, in June, when operations returned to normal after the pandemic, we sent information that passengers could make seat reservations again. We also plan to introduce updating service in the event that the parameters of the service such as the order of carriages, the route, the timetable or any others affecting the journey are operatively changed.’

The visual appearance of the application has not changed much. A clear, intuitive interface is one of its many benefits. Assigning, developing and testing the entire update took less than a year. The original app has been running for six years and has won a number of awards. No wonder the app has become very popular with users because now passengers have at hand up-to-date information and search for timetables, information about railway stations; they can quickly buy tickets or get updated operational information. Thanks to it, every user of the app can operatively adjust their daily plan. Therefore, it is no surprise that the app is used by over three hundred thousand Czech Railways passengers. Why don't you try it out too? 🗨

SLUNEČNÍ KRÁLOVÉ NA VÁS ČEKAJÍ V NÁRODNÍM MUZEU

text: Národní muzeum, **foto:** Národní muzeum

Ačkoli je v letošním roce cestování značně omezeno, Národní muzeum vám přináší možnost nahlédnout do starověkého Egypta za časů dávných stavitelů pyramid. Na jedinečné výstavě světové úrovně s názvem Sluneční králové se podíváte do nejstaršího období egyptské říše. Prostřednictvím souboru vzácných předmětů starých takřka pět tisíc let, který ještě nikdy nebyl ve světě vystaven, se přenesete do nejstarších časů staroegyptské civilizace a zažijete atmosféru doby velkých egyptských králů.

Po mnoha letech příprav se nyní v Národním muzeu podařilo uskutečnit výstavu, která je unikátní nejen stářím a hodnotou vystavovaných předmětů, ale i zemí jejich původu. Ještě nikdy totiž nebylo z Egypta zapůjčeno takové množství významných artefaktů jako právě na výstavu Sluneční králové. Výstava je výjimečným mezinárodním projektem, který dokumentuje největší archeologické objevy českých egyptologů spjaté s výzkumem starověkého královského pohřebiště v Abúsíru. Sluneční králové je označení odkazující k panovníkům páté dynastie, kteří uctívali jako hlavní božstvo staroegyptského panteonu slunečního boha Rea. Čtyři z těchto panovníků si postavili své zádušní komplexy právě v Abúsíru. Architektura, umění anebo filozofie stejně jako řízení státu dosáhly za jejich vlády vrcholu.

A na co konkrétně se můžete na výstavě Sluneční králové těšit? Na první pohled vás jistě upoutají ty největší poklady z doby třetího až prvního tisíciletí před naším letopočtem v čele s naprosto unikátními královskými sochami panovníka Raneferefa,

kteří představují jeden z největších dochovaných souborů královské plastiky doby Staré říše. Chybět nebude ani rozsáhlý soubor soch princezny Šeretnebet a kněze Nefera. Prohlédnete si také například kamenné nádoby, keramiku, texty anebo reliéfy z královských komplexů panovníků z Abúsíru. Představí se vám jedinečné zápůjčky z mnoha světových muzeí – z Egyptského muzea v Káhiře, z Velkého egyptského muzea v Gíze, z muzeí v Berlíně, Lipsku, Hannoveru, Heidelbergu, Hildesheimu a Frankfurtu nad Mohanem. K vidění budou rovněž předměty, které Národní muzeum získalo jako československý podíl na nálezech učiněných expedicí Univerzity Karlovy v Abúsíru.

Starý Egypt doby Staré říše obecně představuje první teritoriální stát v historii naší planety. Právě tehdy, v době mezi 27. a 22. stol. př. n. l., došlo k nevídanému rozmachu této civilizace, která nás dodnes ohromuje svou vyspělostí, umem i záhadami.

Lokalita Abúsír je součástí pyramidových polí táhnoucích se od dnešní Káhiry v délce několika desítek kilometrů na jih až k Fajjúmské oáze. V průběhu Staré a Střední říše právě v této oblasti vznikaly největší pyramidové komplexy panovníků a pohřebiště příslušníků jejich rodin stejně jako vysokých hodnostářů země, ale i obyčejných obyvatel. Abúsír společně se sousední Sakkárou představuje samý střed této oblasti, kde se nachází převážná většina královských i nekrálovských památek, které se dochovaly do současnosti.

Výstavu Sluneční králové můžete navštívit v Historické budově Národního muzea až do 7. února 2021. Veškeré aktuální informace naleznete na stránkách www.slunecnikralove.cz. ●

SLUNEČNÍ KRÁLOVÉ

Výstava
Exhibition

od / from:

31/08

KINGS OF

NÁRODNÍ
MUZEUM

THE SUN

Historická budova Národního muzea

Ve spolupráci /
In cooperation with

FILOZOFICKÁ FAKULTA
Univerzita Karlova

ČESKÝ EGYPTOLOGICKÝ ÚSTAV
Historická budova
Univerzita Karlova

Spodporou /
With the support of

MINISTERSTVO
KULTURY

kudyznudy.cz
CzechTourism

Partner Národního muzea /
Partner of the National Museum

Generální mediální partner Národního muzea /
General media partner of the National Museum

Hlavní mediální partner Národního muzea /
Main media partner of the National Museum

Partneré výstavy /
Exhibition partners

THE KINGS OF THE SUN ARE WAITING FOR YOU AT THE NATIONAL MUSEUM

text: the National Museum, **foto:** National Museum

Although travel has been significantly limited this year, the National Museum gives you an opportunity to glimpse into ancient Egypt during the reign of the ancient pyramid builders. At a unique world-class exhibition called the *Kings of the Sun*, you will look into the oldest period of the Egyptian Empire. Through the collection of rare, almost five-thousand-year-old objects, which has never been exhibited in the world before, you will rewind the tape to the earliest times of the ancient Egyptian civilization and experience the atmosphere of the time of the great Egyptian kings.

After many years of preparations, the National Museum has now managed to organize the exhibition that is unique not only in terms of age and value of the exhibited objects, but also in terms of the country of origin. Never before have so many significant artifacts been borrowed from Egypt as for the *Kings of the Sun* exhibition. The exhibition is an exceptional international project that documents the greatest archaeological discoveries of Czech Egyptologists connected with the research of the ancient royal burial ground in Abusir. The *King of the Sun* is a term referring to the rulers of the Fifth Dynasty who worshiped Rea, the god of the sun, as the chief deity of the ancient Egyptian pantheon. Four of these rulers built their mortuary complexes in Abusir. Architecture, art and philosophy, as well as the state governance, reached the peak under their rule.

What exactly can you look forward to seeing at the *Kings of the Sun* exhibition? At first glance, your attention will certainly be captured by the greatest treasures from the third to the first millennium

BC, with absolutely unique royal statues of King Raneferef as the top, which represent one of the largest surviving sets of royal sculptures of the Old Kingdom. There is an extensive collection of statues of Princess Sheretnebtu and the priest Nefer. You will also see, for example, stone vessels, pottery, texts or reliefs from the royal complexes of the rulers of Abusir. You will be presented unique pieces borrowed from many world museums – from the Egyptian Museum in Cairo, from the Great Egyptian Museum in Giza, from museums in Berlin, Leipzig, Hanover, Heidelberg, Hildesheim and Frankfurt am Main. Also, on display there are objects that the National Museum acquired as a Czechoslovak share in the finds made by the expedition of Charles University in Abusir.

Ancient Egypt at the time of the Old Kingdom generally represents the first territorial state in the history of our planet. Just then, between the 27th and 22nd centuries BC, there was an unprecedented expansion of this civilization, which still amazes us with its maturity, art and mysteries. The Abusir site is part of the pyramid fields stretching from present-day Cairo several dozens of kilometres south to the Fayum Oasis. During the Old and Middle Kingdoms, it was in this area that the largest pyramid complexes of monarchs and burial grounds of members of their families, of high dignitaries of the country, as well as of ordinary people, were created. Abusir, together with the neighbouring Sakkara, represents the very centre of this area, where the vast majority of royal and non-royal monuments that have survived to the present day are located.

You can visit the *Kings of the Sun* exhibition in the Historical Building of the National Museum until 7 February 2021. To find all current information, see: www.slunecnikralove.cz. ●

BENEFITY PRO NÁVŠTĚVNÍKY PRAHY

text: redakce, foto: Prague City Tourism

Na začátku července hlavní město Praha společně s pražskou organizací na podporu cestovního ruchu Prague City Tourism spustila kampaň V Praze jako doma. Ta pomáhá udržet cestovní ruch v hlavním městě. Návštěvníci Prahy využívají akčních nabídek hotelů a volné vstupy na pražské památky a zajímavá místa. Partneři projektu navíc pro turisty Prahy připravili benefity, které mohou při návštěvě Prahy čerpat.

Přijet do Prahy a vychutnat si její památky, restaurace nebo kulturu. Na to láká domácí i zahraniční návštěvníky kampaň V Praze jako doma. Hlavní město díky kampani ubytuje každý den průměrně tisíc hostů. Ti přijíždějí zejména z ČR a ze sousedních států.

„Pražské hotely mají nyní speciální nabídky pro své hosty a mnoho turistů je hojně využívá. Setkáváme se s tím, že jsou klienti hotelů sami překvapeni z cen, které jsou často příznivější než v ostatních regionech,“ říká František Cipro, předseda představenstva Prague City Tourism. A dodává, že díky noci strávené v hotelu návštěvníci získají voucher, který je opravňuje k bezplatnému vstupu na některá ze zajímavých pražských míst, jako jsou Zoo, Petřínská rozhledna či Pražský hrad.

Nejen hotely připravily akční balíčky pro své hosty. Za jízdu s Českými drahami s cílovou stanicí Praha získáte 30% slevu při vstupu na věž Staroměstské radnice. Pilsner Urquell zase nabízí každému hostu pražské restaurace, s platným voucherem kampaň, šnyt zdarma.

Kofola nabádá ke sdílení zážitků formou bezplatného zasílání originálních pohlednic svým blízkým v Česku i na Slovensku ze zajímavých pražských míst. A za noc strávenou v Praze Ambiente nabízí pro návštěvníky výhody ve svých restauracích, jako jsou skvělá káva v kavárně Myšák nebo chutný dezert v Café Savoy atd. Podle zástupců Prague City Tourism jedna noc v Praze opravdu návštěvníkům odemkne celé město.

„Už několik týdnů mohou turisté z celého Česka i dalších zemí využívat benefity, které jim kampaň V Praze jako doma nabízí. Podle dosavadního ohlasu je kampaň úspěšná a pomalu tak pomáhá znovu nastartovat cestovní ruch v hlavním městě,“ uzavírá radní hl. m. Prahy pro kulturu a cestovní ruch Hana Třeštíková.

Veškeré informace a aktuální benefity, které kampaň nabízí, jsou dostupné na webu **vprazejako-doma.cz**. Součástí kampaně jsou i soutěže o atraktivní ceny. Informace naleznete na facebooku Prague City Tourism na <https://www.facebook.com/praguecitytourism>.

Spend one
night in a hotel
and unlock the
entire city!

→ www.pragueunlocked.eu

AT HOME
in PRAGUE

Prague
City Tourism

PRA
HA
PRA
GUE
PRA
GA
PRA
G

TROCHU JINÝ POHLED NA MONARCHII

text: redakce, foto: Dan Noska a archiv

V srpnu jsme si připomněli 190. výročí narození císaře Františka Josefa I. Léta jsme se učili jak monarcha utiskoval český národ, a některé pohledy na něj „zlidověly“. Podívejme se tentokrát na tuto i další osobnosti pohledem Václava Srba, historika a čestného předsedy Koruny České. Pohled pro někoho kontroverzní, ale zajímavý a podložený fakty.

Jak byste vy charakterizoval osobnost císaře, případně připojil i méně známé skutečnosti z jeho života?

„Je to jednoznačně jeden z našich největších panovníků, a to navzdory zesměšňování a dehonestaci, hraničícími až s demonizací, již byl a mnohdy ještě je po dlouhá desetiletí systematicky podrobován. A také ovšem navzdory některým chybám a omylům, jichž se během své dlouhé, 68leté, vlády dopustil. U nás se ohledně tohoto předposledního vládnoucího českého krále traduje, předává už z generace na generaci a někdy – neváhám říci – se i záměrně pěstuje a přiživuje několik ořepaných a už notně „zabudovaných“ klišé. Je to takový ten obvyklý koktejl namíchaný z Haška, Jiráska, vyprávění soudružky učitelky dějepisu, případně občanské výchovy, u někoho ještě i z dohasínajících vzpomínek na „politické školení mužstva“ během vojenské služby, ale samozřejmě i z permanentní a všudypřítomné mytologizace první republiky. Je to způsob nazírání historické epochy a jejího čelného představitele zajisté pohodlný, „osvědčený“, ovšem objektivitě a nepředpojatému vědeckému historiografickému bádání na hony vzdálený. František Josef I. byl, řečeno dnešním slovníkem, „workoholik“, vstával již v půl páté ráno a pracoval až 16 hodin denně. Jeho osobní život byl zcela podřízen zájmu monarchie a jejích národů, rány osudu a rodinné tragédie, které ho v míře více než hojně opakovaně postihovaly, snášel vyrovnaně. Jeho životospráva byla skromná, možno říci spartánská, až asketická. Tyto skutečnosti jsou poměrně známé, ale i ony

paradoxně někdy bývají předmětem panovníkova karikování. Každý obyvatel jeho obrovské říše (Rakousko-Uhersko bylo v předvečer 1. světové války největším evropským státem kromě Ruska a Vídeň byla v r. 1910 čtvrtou největší světovou metropolí) mohl u něj být (vždy ve středu, po předchozím písemném přihlášení se) přijat a panovník během veřejné audience vyslechl jeho stížnost či žádost a v mnoha případech napomohl k jejich úspěšnému vyřešení. Méně známo a po celá desetiletí zamlčováno bylo například to, že František Josef I. věnoval obrovské částky ze svých soukromých (nikoli státních zdrojů, nikoli z peněz daňových poplatníků) zdrojů na stavbu Národního divadla, Národního muzea atd. Blýskáním na lepší časy je v této souvislosti pro mě navrácení bust císaře a císařovny Alžběty do Pantheonu Národního muzea. A málo známý a citovaný výrok Františka Josefa I. je: „Mým úkolem je ochránit mé národy před jejich politiky!...proč asi?“

Dlouhá léta se tradovalo a psalo, jaký byl útlak ze strany monarchie vůči Čechům. Nyní probleskují zprávy, že to tak úplně černo-bílé nebylo. Můžete ze svého pohledu popsat „lámání chleba“ při zrodu republiky?

„Dehonestace, ba dokonce demonizace naší bývalé a ztracené širší vlasti sice s léty poněkud ztrácí na své původní razanci a ‚revolučnosti‘, nicméně přežívá a občas bývá i znovu rozdmýchávána a bohužel stále ještě se najdou i politici, kteří tento značně iracionální historický resentment

používají a zneužívají. František Josef I. sice začínal v zákonitých dobových souvislostech svoji vládu jako monarcha absolutní, nicméně již ve druhém desetiletí této své dlouhé vlády daroval svým národům konstituci a plně, řečeno dnešním politologickým slovníkem ‚občanské svobody‘. Země Koruny české zaznamenaly v posledních desetiletích trvání monarchie skutečně obrovský, neváhám říci až spektakulární, rozvoj hospodářský, kulturní a vědecký. To nevidět je projevem naprosté zaslepenosti a silné neúcty vůči jednoduše a statisticky prokazatelným historickým faktům. Jak pravil významný současný český historik Jiří Rak: „...Národní divadlo, Národní muzeum, Rudolfinum, Česká akademie věd a umění – to přece nemohlo vzniknout v nějakém ‚disentu‘.“ Všeobecné volební právo bylo uzákoněno v r. 1907, a kdyby tehdejší volební zákony byly vůči malým politickým stranám stejně diskriminační jako ty dnešní, tak by se bývala Realistická strana prof. Masaryka do Říšské rady patrně nedostala. Je krajně jednostranné a nespravedlivé nahlížet na naši bývalou vlast, zejména pak právě na posledních pět desetiletí její existence, prizmatem velké války v letech 1914–1918. Demokracii a občanské svobody jsou zákonitě nuceny omezovat v mimořádné situaci, jak to máme příležitost vidět i v současné, koronavirové krizi, i ty nejdemokratičtější státy. Natož pak ve válce! V každém případě je obrovskou zásluhou dnes již blahoslaveného (beatifikován Janem Pavlem II. v roce 2004) císaře a krále Karla I. (prasynovce Františka Josefa I.), že při rozpadu impéria a jeho rozkladu na vesměs malé národní státy nedošlo k občanské válce a krveprolití.“

Na Staroměstském náměstí se objevila replika Mariánského sloupu, socha maršála Radeckého odpočívá zatím v lapidáriu. Myslíte, že i ona najde místo v hlavním městě?

„Ano, určitě. Žádný kulturní národ, který si váží sám sebe a nepozbyl úplně přičetnosti, nemůže, alespoň ne dlouhodobě anebo dokonce trvale, ignorovat své SKUTEČNÉ hrdiny, bořit jejich pomníky a plivat na ně. A český šlechtic maršál Jan Josef Václav Radecký, hrabě z Radče, neoddiskutovatelně naším hrdinou a jedním z největších vojevůdců, ne-li vůbec největším, prostě JE. Vyčítat mu, že sloužil svému státu a svému panovníkovi, a že byl tudíž ‚cizáckým Rakušanem‘, je stejně absurdní jako vyčítat Bedřichu Smetanovi, Antonínu Dvořákovi, mimochodem doživotnímu členovi Panské sněmovny ve Vídni, že byli vůči svému státu a jeho panovníkovi stejně loajální jako vůči svému národu (to totiž nemusí být v rozporu!) a vytvořili k jeho počtě i některá díla. ‚Cizáckými Rakušany‘ by z tohoto absurdního a především zpolitizovaného, úzce nacionalistického a silně ahistorického úhlu

pohledu byli potom zákonitě i František Palacký, F. L. Rieger, J. E. Purkyně, J. Hlávka, a vůbec celá plejáda českých, moravských a slezských vědců, umělců a veřejných činitelů, kteří mnohdy od Františka Josefa I. přijali za své velké zásluhy nejvyšší pocty včetně šlechtických titulů. Rakousko (teprve od r. 1867 Rakousko-Uhersko) zkrátka a dobře bylo tehdy státem, jehož byly země Koruny české součástí. Byla to naše širší vlast.“

Náš časopis míří i do bývalých zemí monarchie Rakouska a Maďarska. Jsou i tam zastánci monarchie a jaká mají místa v tamní společnosti?

„Samozřejmě monarchistické organizace a spolky existují i v Rakousku a v Maďarsku, podobně, jako tomu je i u nás. Já mohu mluvit především za Korunu Českou (monarchistickou stranu Čech, Moravy a Slezska), jež je nejstarší demokratickou stranou u nás, která přitom nevzešla z bývalé komunistické Národní fronty a je legálním a legitimním následovníkem disidentské skupiny České děti. A Koruna Česká s těmito, ale také všemi dalšími zahraničními demokratickými monarchistickými subjekty spolupracuje. O ústavní změnu republikánské státní formy na parlamentní monarchii, jež spolehlivě funguje v jedenácti evropských zemích, usiluje však každá jednotlivá monarchistická strana či hnutí výlučně demokratickými politickými prostředky ve své zemi. Cokoli jiného by totiž bylo zasahováním do vnitřních záležitostí sousedních států. Maďarsko je sice republikou, ale slovo ‚republika‘ odstranilo ze svého názvu, vrátilo původní královský znak na státní vlajku, umístilo korunu sv. Štěpána do parlamentu a obnovilo všechny ceremonie na její počest. Kromě toho arcivévoda Jiří Habsburský, vnuk našeho posledního císaře (a také českého krále) Karla I., je již od počátku 90. let etablovanou a velmi respektovanou osobností veřejného života v Maďarsku. Sílu nebo slabost monarchistických myšlenek nelze poměřovat jen prozatím chybějícím zastoupením monarchistických stran a hnutí v parlamentech, protože monarchistické myšlenky mají své stoupence napříč politickým spektrem.“

Václav Srb ve své vinárně U posledního soudu. Václav Srb in his wine bar U posledního soudu (At the Last Judgement)

A SLIGHTLY DIFFERENT VIEW OF THE MONARCHY

text: editors, **photos:** Dan Noska and from archive

In August, we commemorated the 190th anniversary of the birth of Emperor Franz Joseph I. For years, we have been taught how the monarch oppressed the Czech nation, and some views of this personality have become stereotypes. Let's take another look at this and some other personalities, this time from the point of view of Václav Srb, historian and Honorary Chairman of Koruna Česká (the Czech Crown), the Czech monarchist political party. This view might seem controversial to some people, but it is interesting and based on facts.

How would you characterize the Emperor's personality? Could you add any lesser-known facts about him and his life?

'He is clearly one of our greatest rulers, despite being ridiculed and defamed, which verged upon demonization, to which his personality has been systematically subjected for many decades and is still often subjected. And also, despite some faults and mistakes that he made during his long, 68-year rule. In our country, this penultimate reigning Czech king has been labelled with several hackneyed and already significantly 'built-in' clichés, which have been passed down from one generation to another, and

Císařská vila v Bad Ischlu
Imperial Villa in Bad Ischl

sometimes – I don't hesitate to say – some of them are deliberately cultivated and capitalized. It is a sort of usual cocktail made with the writers Hašek and Jirásek's stories, a narration of the history teacher or the teacher of civic education at the time of the communist regime, also with some men's fading memories of the 'political training' during military service, and of course with the permanent and ubiquitous mythologization of the First Republic. It is certainly a comfortable, 'proven' way of looking at the historical epoch and its leading representative, however, it is far from objectivity and unbiased scientific historiographic research. Franz Joseph I was, using today's word, a 'workaholic': he got up at half past four in the morning and worked up to 16 hours a day. His personal life was entirely subject to the interests of the monarchy and its peoples, and he equably coped with the blows of fate and family tragedies, which repeatedly afflicted him more than abundantly. His lifestyle was modest, one can say spartan, even ascetic. These facts are relatively well known, but paradoxically, they are sometimes the subject of caricatures of the monarch. Before the World War I, Austria-Hungary was the largest European state, except Russia, its capital Vienna was the world's fourth largest metropolis in 1910, and every inhabitant of this vast empire could be given an appointment with the Emperor (every Wednesday, with prior written registration). During that public audience, the monarch would hear people's complaints or requests and, in many cases, helped to resolve them successfully. For example, the less well known and withheld for decades fact is that Franz Joseph I donated huge sums of his private finance (not of the state resources, not of taxpayers' money) to the construction of the National Theatre, the National Museum, etc. In this context, the return of the bust of the Emperor and Empress Elizabeth to the Pantheon of the National Museum sounds to me like a promise of better times. And here is the little-known and little-quoted statement by Francis Joseph I: 'My task is to protect my nations from their politicians.' Why is it so?

For many years, it has been said and written how much the Czechs were oppressed by the monarchy. Now we can hear some reports that it was not so completely black and white. Can you describe the 'moment of truth' at the birth of the republic from your point of view?

'The defaming, even the demonization of our former and lost wider homeland, has somewhat been losing its original vigour and 'revolution character' over the years. Nevertheless, it has survived and is sometimes fanned again, and unfortunately there are still politicians who use and even abuse this very irrational historical resentment. Although Franz Joseph I began his rule as an absolute monarch in the legal context of the time, in the second decade of

his long reign he gave his nations a constitution and, using today's political science terms, full 'civil liberties'. In the last decades of the monarchy the lands of the Czech Crown experienced a really huge, I do not hesitate to say spectacular, economic, cultural and scientific development. Not seeing it is a manifestation of complete blindness and strong disrespect for simply and statistically provable historical facts. As the prominent contemporary Czech historian Jiří Rak said: 'The National Theatre, the National Museum, the Rudolfinum Concert Hall, the Czech Academy of Sciences and Arts could not have arisen in any 'dissent'. 'Universal suffrage was enacted in 1907. That time, if the laws had been as discriminatory against small political parties as they are today, the Realist Party of professor Masaryk would probably have never got to the Imperial Council. It is extremely one-sided and unfair to look at our former homeland, especially the last five decades of its existence, through the prism of the World War of 1914-1918. Even in the most democratic states democracy and civil liberties naturally have to be restricted in an emergency situation, as we have the opportunity to see it in the current coronavirus crisis. Not to mention the period of the war! In any case, thanks to the Emperor and King Charles I, who was beatified by John Paul II in 2004 and was a great-nephew of Francis Joseph I, no civil war or bloodshed occurred during the disintegration of the empire, which fell apart into mostly small nation states.'

A replica of the Marian Column appeared on the Old Town Square, while the statue of Marshal Radecký is still resting in the lapidary. Do you think it will find a place in the capital too?

Yes, certainly. No cultural nation that respects itself and has not completely lost its sanity can ignore, at least not in the long run or even permanently, its REAL heroes, pull down their monuments and spit at them. And the Czech nobleman Marshal Jan Josef Václav Radecký, Count of Radeč, is indisputably our hero and one of the greatest military leaders, if not the greatest; he simply IS a real hero. Blaming him for serving his state and his ruler, and therefore being an 'alien Austrian', is as absurd as blaming Bedřich Smetana, Antonín Dvořák, who was, by the way, a lifelong member of the House of Lords in Vienna, for being as loyal to their state and ruler as towards their nation (it is not necessarily in conflict!) and creating some works in the Emperor's honour. From this absurd and, above all, politicized, narrowly nationalist and strongly ahistorical point of view, František Palacký, FL Rieger, JE Purkyně, J. Hlávka, and the whole constellation of Czech, Moravian and Silesian scientists, artists and state officials, who often received the highest honours from Franz Joseph I for their great merits, including aristocratic titles, would be considered 'alien Austrians' as well. Aus-

Paní Soňa Fürstová z 8. zeměbřaneckého pluku přišla na oslavu narozenin Františka Josefa I. do vinárny U posledního soudu v dobovém kostýmu. Mrs. Soňa Fürstová from the 8th Landwehr Infantry Regiment has come to the wine bar *At the Last Judgment* wearing a historical costume to celebrate birthday of Francis Joseph I.

tria (called Austria-Hungary only from 1867) was, in short, a state of which the lands of the Czech Crown were a part. It was our wider homeland.

Our magazine also heads for the countries of the former Austrian-Hungarian monarchy. Are there any supporters of the monarchy there and what are their places in the local societies?

Of course, there are also monarchist organizations and associations in Austria and Hungary, as is the case here. I can mention Koruna Česká (the Czech Crown, the monarchist party of Bohemia, Moravia and Silesia), which is the oldest democratic party in our country, which did not emerge from the former communist National Front and is a legal and legitimate follower of the dissident group the Czech Children. And the Czech Crown party cooperates with them as well as with all other foreign democratic monarchist entities. However, each individual monarchist party or movement seeks a constitutional change of the republican state form into a parliamentary monarchy, which works reliably in eleven European countries, exclusively by democratic political means within its own country. Anything else would be an interference in the internal affairs of the neighbouring states. Although Hungary is a republic, the word 'republic' has been removed from its name, the original royal emblem has been returned to the national flag, the crown of St. Stephen has been placed at the parliament and all the ceremonies in its honour have been restored. In addition, Archduke George of Habsburg, the grandson of our last Emperor Charles I (who was also the Czech king), has been an established and highly respected figure in the public. ◉

KRÁSNÉ MEDAILE PRO MĚSTA, OBCE I ŠIROKOU VEŘEJNOST

text: redakce, foto: CMQC

Každý z nás prožil něco hezkého při pobytech doma i v zahraničí, ale paměť někdy trochu zlobí, a tak si už třeba vše nevybavíte. Určitě vám ale zážitky připomenou pamětní medaile, které si můžete odnést jako věčný suvenýr od ryze české společnosti Pamětní ražba CMQC.

PŘEDEVŠÍM ČESKO, ALE TAKÉ SLOVENSKO A POLSKO

Míst, kde můžete tyto medaile získat, je opravdu hodně. Je to většina hradů a zámků v České republice, ale také na Slovensku a v Polsku. A nejen na hradech a zámcích se s nimi můžete setkat. Odnést si je lze i z různých církevních objektů, muzeí, poutních míst i historických restaurací. Je to opravdu originální suvenýr, který je velmi populární, o čemž svědčí i skutečnost, že je druhým nejprodávanějším produktem po turistických známkách. Důležitou věcí zvláště v této době je, že se společnost CMQC snaží podpořit zájem právě o české památky a pamětihodnosti.

Zakoupením suvenýrů je podpořte i vy. Medaile jsou také schváleny majitelem objektu. Pro představu: Síť CMQC je zastoupena na více než 400 objektech v České republice a prodej ražeb probíhá přímo na místě, prostřednictvím prodejního automatu anebo pultového prodeje.

ZAKÁZKOVÁ RAŽBA JAKO DÁREK NEJEN PRO KONEČNÉ ZÁKAZNÍKY, ALE TAKÉ PRO MĚSTA, FIRMY A INSTITUCE

Také přemýšlíte, co darovat k narozeninám, svatbě, k narození potomka, a nic originálního vás ne-

napadá? Pak vám s výběrem pomůžeme. Taková pamětní medaile určená jen vám je opravdu dárkem nevšedním. A navíc zůstane trvalou a hodnotnou vzpomínkou na významné dny. Ražby mohou být z nejrůznějších kovů, od leštěné mosazi přes bílou mosaz, staromosaz až ke stříbru či zlatu. A účinnost dárku můžete ještě zvýšit originálním balením. Samozřejmě tuto službu mohou využít i města a další instituce (a hojně se tak stává). Například tuto možnost využili v Kolíně, v Domažlicích, v Olomouci, v Českých Budějovicích, v Berouně a v dalších místech. A pokud máte doma milovníka starých mincí, je možné si objednat i jejich repliky. Prostě škála této nabídky je velmi široká.

Není v možnostech tohoto článku vyjmenovat vše, co společnost CMQC nabízí. Další podrobnosti získáte na webových stránkách www.pametni-mince.cz. ○

BEAUTIFUL MEDALS FROM TOWNS AND VILLAGES

text: editors, photos: CMQC

Each of us have experienced something nice being on journeys in our own country or abroad; however, sometimes our memory does not work properly, so we may not remember everything. But commemorative medals, which you can take away as an eternal souvenir made by the purely Czech company Pamětní ražba CMCQ ('Commemorative Mintage'), will definitely remind you of the experiences.

FIRST OF ALL, CZECHIA, BUT ALSO SLOVAKIA AND POLAND

There are really a lot of places where you can get these medals. They are available at most castles and chateaus in the Czech Republic, and also in Slovakia and Poland. And you can see them not only in castles and chateaus. They are available from various churches, museums, places of pilgrimage

and historic restaurants. It is a truly original souvenir, which is very popular, as evidenced by the fact that it is the second best-selling product after tourist stamps. An important thing, especially these days, is that the CMCQ company is trying to support the interest in Czech monuments and historic sights. By buying souvenirs, you will also support such places. Medals are always approved by the owner of the object. Just to give you an idea, the CMCQ network is represented at more than 400 buildings in the Czech Republic and the medals can be purchased directly on site, through a vending machine or counter sales.

AN ORIGINAL AND UNUSUAL GIFT

If you are thinking of giving a present to someone for their birthday, wedding or the birth of a child and you can't think of anything original, then we will help you to choose. Such a commemorative medal intended only for you is truly an extraordinary gift. In addition, it will remain as a lasting and valuable memory of the special day. The embossments can be made of various metals from polished brass, white brass or antique brass to silver or gold. Moreover, you can increase the effect of the gift with the original packaging.

Of course, this service can also be used by cities and towns' authorities or other institutions, which happens very often. For example, they used this opportunity in Kolín, Domažlice, Olomouc, České Budějovice, Beroun and other places. And if there is a lover of old coins in your family, you can order some replicas of the coins. The range of the company's offer is simply very wide.

It is not possible for this article to list everything that the CMCQ company has to offer. For further details see www.pametni-mince.cz ○

GASTRO

S NÁMI CESTA CHUTNÁ!

THE JOURNEY TASTES GREAT WITH US!

Navštivte náš jídelní vůz a ochutnejte, co pro vás připravili kuchaři juniorského národního týmu AKC ČR

Come to our dining car and taste what the Czech Junior National Team of Chefs (AKC ČR) have prepared for you!

SVÍČKOVÁ

na smetaně s houskovým knedlíkem, brusinky

EN Sirloin in cream sauce, pastry dumplings, cranberries

DE Lendenbraten mit Rahmsauce und böhmischen Knödeln, Preiselbeeren

smažený kuřecí

ŘÍZEK (2 ks)

s bramborovým salátem

EN Chicken schnitzel (2 pcs.) with potato salad

DE Hähnchenschnitzel (2 Stck.) mit Kartoffelsalat

TELECÍ

pečené na barevném
pepři, čočkový salát
se zeleninou a telecím
demi-glacé

EN Veal with colourful pepper, lentil salad
with vegetables and veal demi-glacé
DE Kalbfleisch im bunten Pfeffer gebraten,
Linsensalat mit Gemüse und Kalbs Demi

SENDVIČ

s hovězím pastrami,
hořčičným dresingem
a zelným salátem
Coleslaw

EN Beef pastrami, mustard dressing
and Coleslaw salad sandwich
DE Sandwich mit Rinderpastrami, Senfdressing
und Krautsalat Coleslaw

 Svatovavřínecké, jakostní – suché
Someliér doporučuje!

cizrnové

KARI

s květákem a koriandrem,
jasmínová rýže

EN Chickpea curry with cauliflower
and coriander, jasmine rice
DE Kichererbsen-Curry mit Blumenkohl
und Koriander an Jasminreis

 Ryzlink rýnský, pozdní sběr – suché
Someliér doporučuje!

BECHEROVKA ZVE DO NÁVŠTĚVNICKÉHO CENTRA

text: redakce, foto: archiv

Tradiční český výrobce bylinného likéru Becherovka otevřel znovu po „koronavirové přestávce“ Návštěvnické centrum veřejnosti v Karlových Varech.

V historické budově „Steinberky“ nabízí návštěvníkům náhled do historie a výrobního procesu Becherovky. Nechybí ani interaktivní část expozice, která poskytne autentický zážitek z prohlídky. S kartou Karlovy Vary REGION CARD je vstup zdarma.

Návštěvnické centrum Becherovky prošlo v roce 2018 rozsáhlou rekonstrukcí. Historická budova „Steinberky“, kterou dal v roce 1867 postavit sám Jan Becher, sloužila dříve jako původní továrna. Prohlídka se skládá ze tří částí: historické, interaktivní expozice spojené s výrobou a závěrečné degustace. Během 50 minut tak návštěvník získá povědomí

o vzniku tradičního likéru, zapojením všech smyslů pronikne do tajemného výrobního procesu a prohlídku zakončí ochutnávkou produktů z portfolia Jan Becher v degustačním baru. Návštěvnické centrum Becherovky je otevřeno vždy od úterý do neděle mezi 9. až 17. hodinou. Návštěvníci následně mohou ještě zavítat do firemní prodejny, kde lze pořídit nejen veškeré produkty, ale i sklo a suvenýry, jako jsou Becherovy lázeňské oplatky, pastilky či právě speciální láhev limitované edice.

Vstupenky lze pořídit on-line na stránkách www.becherovka.com. ●

BECHEROVKA INVITES YOU TO THE VISITORS' CENTRE

text: editors, photos: archives

The traditional Czech producer of herbal liqueur Becherovka reopened the Visitors' Centre in Karlovy Vary for the public after the 'coronavirus break'.

In the historic 'Steinberky' building, it offers visitors an insight into the history and production process of Becherovka. There is also an interactive part of the exhibition, which will give you an authentic experience of the tour. Admission is free with the Karlovy Vary REGION CARD.

The Becherovka Visitors' Centre underwent extensive reconstruction in 2018. The historic 'Steinberky' building, which was built in 1867 by Jan Becher himself, originally served as the factory. The tour consists of three parts: the historical one, then interactive expositions connected with production and the final tasting. Within 50 minutes, visitors will become aware of the origin of traditional liqueur, involve all their senses in the mysterious production process and end the tour with tasting of products from Jan Becher's portfolio in the tasting bar. The Becherovka Visitors' Centre is open from Tuesday to Sunday from 9 a.m. to 5 p.m. After the tour, visitors can go to the company shop, where they can buy not only products, but also glassware and souvenirs, such as Becher's spa wafers, lozenges or a special bottle of liqueur of a limited edition.

Tickets are available online at www.becherovka.com. ●

BECHEROVKA®

NÁVŠTĚVNICKÉ
CENTRUM
VISITOR CENTRE

Otevřeno: úterý–neděle | 9.00–17.00

Open: Tuesday–Sunday | 9:00 a.m. – 5:00 p.m.

Becherplatz, T. G. Masaryka 282/57, Karlovy Vary

Tel.: +420 359 578 142, E-mail: vstupenky@pernod-ricard.com

www.becherovka.com

NADĚLTE POD STROMEČEK RELAXACI

text: redakce, foto: archiv

Chcete své blízké o letošních Vánocích mile překvapit? Co jim třeba dopřát po tradičním vánočním shonu pořádný odpočinek? Pokud si každý rok lámete hlavu, co by se jim mohlo líbit nebo co ještě nemají, poukaz na relaxační pobyt v jednom z lázeňských anebo wellness resortů bude to „pravé ořechové“. Navíc portál Spa.cz vám výběr usnadní svými tipy podle jednotlivých věkových kategorií.

To, že relaxační pobyty jsou čím dál populárnější, potvrzuje Richard Sipoš ze Spa.cz: „Už od září zaznamenáváme zvyšující se poptávku po dárkových poukazech Spa.cz. s vánočními motivy. Lidé tak u nás často vybírají dárky pro své nejbližší, díky nimž si mohou odpočinout a načerpat po Vánocích nové síly.“ A jak nejlépe vybrat pobyt pro vašeho partnera, rodiče, prarodiče nebo i kamarády? Máme pro vás pár nápadů.

PODLE ČEHO RELAXAČNÍ POBYT VYBRAT?

Maminky a babičky si zaslouží rozhodně rozmazlovat, proto je pro ně ideální hledat takový pobyt, kde si mohou dopřát masáže, saunu, koupel ve vířivce, aromaterapii, kosmetické služby, klidné a útulné prostředí v blízkosti přírody. Tatínci či dědečkové zase jistě ocení pivní lázně a saunový svět anebo pobyty s aktivním odpočinkem. Například s výlety do okolí na kole či pěšky, možnost využít posilovnu, bazén a k tomu dobré jídlo a pití.

Pokud chcete udělat radost své kamarádce a vzít ji na „dámskou jízdu“ a za společnými zážitky, určitě se poohlédněte po pobytech, které nabízejí prvotřídní péči, relaxační procedury, vybrané lahůdky mistra kuchaře a skvělou zábavu, kterou si společně určitě užijete. Zapomenout nesmíme ani na drahou polovíčku. Neposílejte ji za relaxací sami a pořiďte pro vás oba romantický pobyt v intimním a příjemném prostředí, kde si konečně uděláte společně na sebe čas a zažijete nevsední chvíle, které váš vztah posílí a utuží.

PROČ JE PRÁVĚ RELAXAČNÍ POBYT SKVĚLÝ DÁREK?

Každý si zaslouží mít chvíli jen pro sebe. A jak toho nejlépe docílit? Přece odjet někam daleko od všech povinností, stresu a shonu. A po Vánocích se to hodí dvojnásob. Dokonce samy svátky mohou vaši blízcí prožít netradičně. České lázně se v tu dobu proměňují v dokonalou oázu klidu a nabízejí speciální zimní procedury i balíčky, do nichž patří například neomezený vstup do wellnessu a nechybí ani bohatý kulturní a zábavný program. Vybírat tak můžete přímo z vánočních pobytů pro dva i celé rodiny.

Pokud by se vám nad všemi těmi možnostmi zatočila hlava a měli byste dilema, co by pro vaše blízké bylo skutečně to nejlepší, nic není ztraceno. Využít můžete otevřený dárkový poukaz, který Spa.cz vystavuje už od hodnoty 1000 Kč. Budete tak mít jistotu, že neuděláte chybu a dotyčný si bude moci vybrat pobyt podle svých preferencí. Otevřený dárkový poukaz dostanete buď ve formě PDF do vašeho e-mailu, anebo jej obdržíte zdarma poštou v dárkovém balení.

Nejkrásnější dárek je klid, pohoda a relaxace. Se Spa.cz máte jeho splnění na dosah ruky. ●

Relaxujte už při výběru pobytu.

Více než **3 000** lázeňských a wellness pobytů
z celé střední Evropy najdete na **www.spa.cz**.

spa.cz

SÁZÍME BUDOUCNOST JEDEN ČECH, JEDEN STROM

text: Václav Sochor, **foto:** archiv

Celonárodní občanský projekt Sázíme budoucnost, jehož cílem je vysadit v České republice deset milionů nových stromů, už možná znáte a dost možná se ho i účastníte. Bud' stromy přímo sázíte, anebo třeba hlasujete v anketě Strom roku. Strategickým partnerem iniciativy se nově stala Nadace Tipsport. Její podpora je pro další rozvoj projektu zásadní.

Cílem iniciativy je vysadit v České republice 10 milionů stromů pro odolná města a zdravou krajinu během pěti let. Za každého obyvatele České republiky bude vysazen jeden strom, protože právě stromy

mají nezastupitelnou úlohu v ekosystému. Zlepšují ovzduší, pomáhají zadržovat vodu v krajině, zvyšují biodiverzitu a ochlazují centra měst.

„Rozhodli jsme se vsadit na dobrou věc. Záleží nám na tom, jak se tady bude žít nám i budoucím generacím. Věříme, že společně s největší českou ekologickou Nadačí Partnerství, která je iniciátorkou projektu, se nám podaří těch deset milionů stromů opravdu vysadit a zapojit do toho co nejvíc obyvatel České republiky,“ říká ředitelka Nadace Tipsport Lucia Štefánková.

„Chceme, aby budoucnost svou i dalších generací mohl sázet skutečně každý. Vytváříme hnutí občanů a institucí, kteří společně budou měnit tvář naší krajiny a měst. Chceme propojit všechny, kdo už stromy sázejí, a zvednout ze židlí další, kteří chtějí pomoci

a hledají cesty jak," doplňuje Miroslav Kundera z Nadace Partnerství.

Vysadit strom může úplně každý, i vy. Na webu www.sazimebudoucnost.cz najdete všechny potřebné informace nebo i partáky, pokud se chcete k někomu přidat. Možná právě vámi vysazený strom poskytne v budoucnu stín obyvatelům rozpáleného města. ●

VÍTE, JAK STROMY POMÁHAJÍ?

Ochlazují své okolí

Díky stínu a odparu vody z listů dokáže strom ochladit své okolí o několik stupňů.

Zvlhčují vzduch

V létě dokáže strom odpařit až 400 litrů vody denně, čímž příznivě ovlivňuje vlhkost a vzdušnost lokálního mikroklimatu.

Poskytují stín

V letních vedrech poskytují stromy příjemný stín. Ten je mnohem kvalitnější než třeba stín pod plachtou či slunečníkem díky mnohvrstevnaté koruně stromu. I stromy s poměrně řídkou korunou dokážou odrazit až 80 % slunečního záření.

Zachytí a odfiltrují prach z ovzduší

Vzrostlý listnatý strom dokáže zachytit až dvě tuny prachových částic za rok, které postupně odvede do půdy. Tím nám zvláště ve městě může zásadně pomoci s kvalitou ovzduší.

Chrání nás před hlukem

Stromy dokáží tlumit vibrační vlny (třeba zvuku dopravy) a tím nás pomáhají chránit před hlukem.

Umožňují zasakování vody

Není-li půda kolem stromu příliš ztuhlá, strom pomáhá díky svému kořenovému systému zasakovat dešťovou vodu. To přispívá mimo jiné k doplňování podzemních zásob vody.

Zlepšují kvalitu půdy

Stromy půdu svými kořeny provzdušňují a poskytují prostor pro organismy potřebné k její obnově, které z průmyslově obdělávaných polí takřka zmizely.

Ukládají CO₂ do dřevní hmoty

Během procesu fotosyntézy stromy ukládají do dřevní hmoty molekuly oxidu uhličitého, zachyceného ze vzduchu. Tím nám pomáhají snižovat koncentrace tohoto plynu v atmosféře a bojovat tak s globálním oteplováním.

VÝPRAVNÁ KNIHA O RUDOLFU HRUŠÍNSKÉM

text: redakce

RUDOLF HRUŠÍNSKÝ by letos na podzim oslavil 100. narozeniny. V Divadle Na Jezerce bude právě tato část roku věnována jednomu z našich nejlepších herců – v říjnu bude v pokladně DNJ a u vybraných knihkupců k dostání kniha **RUDOLF HRUŠÍNSKÝ – 100 ROZMARNÝCH LÉT**, která je koncipována jako unikátní obrazové zmapování jeho života od narození do smrti (1920–1994).

Výpravná kniha **RUDOLF HRUŠÍNSKÝ – 100 ROZMARNÝCH LÉT** bude čtenáře postupně provázet všemi zásadními okamžiky života a celoživotní hereckou kariérou jednoho z našich nejlepších herců. Každá ze sedmi kapitol je uvedena textem, který shrnuje důležité společenské události a v jejich kontextu pak nastíní soukromé mezníky Rudolfa Hrušínského. Dále jsou v každé kapitole uvedeny filmové a divadelní příležitosti, popřípadě režie nebo rozhlasové a televizní inscenace. Kniha složená převážně z fotografií, z nichž mnohé nebyly doposud publikovány, obsahuje také řadu vzácných dokumentů, divadelních i filmových dobových plakátů, úředních dopisů, zakázů tvorby v letech normalizace i unikátní deníkové zápisky Hrušínského či pohled manželky Evy Koubové a vzpomínky přátel z osobního i profesního života. Čtenáři se také dozvědí více o Hrušínského působení v Divadlech E. F. Buriana (D38–D41), Divadla na Vinohradech, Městských divadlech pražských a o Národním divadle.

O realizaci knihy přemýšlel syn Jan Hrušínský už několik let, nápad nosil v hlavě a pro velkou pracovní vytíženost stále nenastala vhodná chvíle k tomu, aby svůj plán uskutečnil. Teprve letos v březnu, kdy zůstalo Hrušínského Divadlo Na Jezerce několik měsíců na základě nařízení vlády zavřené, rozhodl se principál k odvážnému kroku a společně s autorkou textové části Nikolou

Hrklovou a grafikem Janem Balcarem se vrhl do nelehké práce, na jejímž konci viděl publikaci plnou fotek, vzpomínek a mezníků ze života svého otce. O svém nápadu řekl také bratru Rudolfovi, který do knihy přispěl asi padesáti fotkami a bude přítomen na veřejném říjnovém křtu v Divadle Na Jezerce nebo v některém z knihkupectví.

Život Rudolfa Hrušínského se nedá popsat tak, aby se vešel do jakkoli obsáhlé publikace. Autoři se proto snažili obsahovou část vybrat tak, aby nezklamali ty ze čtenářů, kteří Hrušínského tvorbu znají a čekají, že v knize naleznou informace o jeho nejznámějších rolích, a zároveň jsou v knize písemnosti a fotografie, se kterými se ještě nikdo z diváků nemohl nikdy setkat.

Rudolf Hrušínský se narodil 17. října 1920 a jeho herecká kariéra započala ještě před narozením, když jeho maminka Hermína stála těsně před porodem na jevišti v Novém Etyнку (Nová Včelnice). Během svého života ztvárnil stovky filmových a divadelních rolí. Jaké bylo jeho první angažmá, za jakých okolností se potkal s Josefem Kemrem a Danou Medřickou, se kterou z prvorepublikových krásků ho pojilo přátelství i mimo jeviště, proč jeho manželka Eva nechtěla žádné svatební fotky, co si psal do svého deníku a jak na něj vzpomíná Jiří Suchý? Odpovědi nejen na tyto otázky najdete v nové knize **RUDOLF HRUŠÍNSKÝ – 100 ROZMARNÝCH LÉT**. ●

HONEST TIP OD HONEST GUIDE

text: Janek Rubeš, foto: autor

Ve vlakových časopisech se většinou dočtete tipy na výlet mimo Prahu. Mou profesí je však provázet po Praze, proto bych vám rád dal tip na možná i vámi neobjevená místa. Velice pravděpodobně znáte pražskou náplavku. Populární místo mezi místními i turisty. Ale všechno má dvě strany. Náplavka může být krásná, ale někdy až moc hlučná, přelidněná a už trochu okoukaná. Dvě strany, resp. dva břehy má však i řeka Vltava a náplavka na druhé straně, z mého pohledu té první, tedy na smíchovské straně, si rozhodně zaslouží navštívit. Kobky,

kteří dřív sloužily jen jako skladiště, jsou dnes nádherně zrekonstruovány skvělým architektem a v každé z nich něco je. Tu bar, tu dílna, tu další bar... Smíchovská náplavka je mnohem širší než ta pod Rašínovým nábřežím a taky tu není žádná „tranzitní“ doprava v podobě cyklistů, koloběžkářů a běžců. Na smíchovské straně jste to jen vy a nádherný výhled. Doporučuji vyzkoušet všechny bary včetně toho, který patří Martinu Dejdarovi. Jak se sem dostanete? Já bych šel pěšky – z hlavního nádraží je to příjemná půlhodinka cesty. ●

HONEST TIP FROM HONEST GUIDE

text: Janek Rubeš, photos: author

On train magazines, you will usually find tips on where to go out of Prague. But my job is to show great places in Prague, as it is my home and my love. So here's my first tip for you, that you may have not known about. I am sure you know the river that runs thru Prague is called the Vltava (if you didn't know you know), and its Riverside - Náplavka is very popular not only among tourists but also locals. But everything has two sides. The riverside is beautiful but can get very busy, and sometimes quite noisy. Luckily for you, there is a second side to the story, or better - to the river. The opposite riverside on Smíchov side (left side of the river if you're looking north) is much calmer, wider, and lacks thru traffic of bikers, runners, and tourists on Lime scooters. All the spaces that used to serve as storage for who knows what were reconstructed and rebuilt and are now turned into bistros and bars, each having its own little seating outside with amazing views. Price-wise the places are on the cheap side of the spectrum with beers going for 2 euros. To get there from the train station you can just take a nice 30-minute walk, or take the number 3 tram. I promise you will love it! ●

Autor článku Janek Rubeš, muž mnoha profesí
Janek Rubeš, author of the article, a man of many professions

POHLED Z BALONU NIC NENAHRADÍ

text: Honza Smrčka, foto: archiv

Ten, kdo neletěl balonem, se ochudil o neuvěřitelný zážitek. Honza Smrčka, který s nimi spojil svůj život, nám ho ve svém „vyznání“ přiblížil.

PAMÁTKY Z VÝŠKY

Už jsme viděli leccos a letošní rok nám pomohl objevit naši zemi, muzea, hrady, zámky a kempy, prostě leccos. Je příjemné, že toho máme doma hodně a je se na co se dívat. Já jsem se byl podívat

v Koněpruských jeskyních. V tom vedru to bylo příjemné. Při čekání na vstup jsem poslouchal, zda neuslyším nějaký cizí jazyk, ale marně. Lidé si pochvalovali, co hezkého viděli, a předávali si rady, kam vyjet dál. Karlštejn, Křivoklát, Zbiroh, výlet po

Brdech... Bylo toho dost a mnozí souhlasně kývali. „Ano, taky jsme to viděli, bylo to fajn.“ „A už jste tohle, o čem mluvíte, viděli z balonu?“

BALONEM DO HISTORIE

Navrhl jsem to proto, že létám balonem. Baví mě to moc a o svou radost se rád podělím s pasažéry v koši. Chcete vědět, jak to vypadá? Bojíte se výšky? Je to risk? Pojďte, já vás provedu. Balon je jednoduchý prostředek k překonání zemské tíže. Je přes 200 let starý a stále dobře a spolehlivě funguje. Proč? Protože je jednoduchý. Vlastně se vracíme ke kořenům balonového létání. Do dob, kdy F. L. Věk šel z Dobrušky pěšky do Prahy a měl na to dost času. Ženy si v pohodě oblékly krinolínu a spoustu dalšího a o nic nepřišly. Zprávy nosili krajánci a barvitě je vyprávěli a jablka byla bez pesticidů. Do této doby vás vezme balon, který si nenechá diktovat nic. Poslouchat musíme my a on nás odmění dokonalým zážitkem. Budete bez dechu vnímat to co hrdinové Zemanovy Ukradené vzducholodi, poručík Ferguson během Pěti neděl v balonu a tisíce dalších. A když řeknu „pusťte vše“, vzneseme se do oblak. Budeme výš než Eiffelova věž a vy mi nebudete věřit. Přenesu vás přes hrad, řeku, uvidíte divočáky, srnky, zajíce, lidi, jak mávají, svůj odraz na hladině vody a pak se sneseme jako pírkó k zemi. Hodina vašeho života uplyne jak nic. Pomůžete mi sbalit balon, já vás pokřtím na vzduchoplavce staletým rituálem a... ..pochopíte, že výška je jen iluze. Díky ní uvidíte v dálce Říp, Milešovku i Ještěd, možná Šumavu, uvidíte také, jak se páří nad Berounkou a Vltavou.

Vlak jako hrášek upaluje po kolejích a vy pochopíte, že Země je kulatá a radost skutečná.

ŽÁDOST O RUKU, VYZNÁNÍ LÁSKY I SVATBA

V balonu se mohou odehrát nejrůznější věci. Vyznání lásky, žádost o ruku i svatba, dokonce i seznámení. Letělo se mnou i několik černých pasažérů – děti, o nichž se nevědělo, že již byly počaty. Později, po narození, a ještě později, když už kousek povyrostly, staly se regulárními pasažéry. Ano, mnoho z vás se vrací a sdílí se mnou své příběhy. Jsme velká rodina a těšíme se na sebe.

ŽIVOTNÍ STYL, RADOST I KONÍČEK

A co je ballooning pro mne? Životní styl, radost i koníček. Je to jako zámek s mnoha pokoji a ten mne nechá ty pokoje objevovat. Každý je jiný, krásný a já mám možnost je objevovat již 37 let! Stále se děje něco nového. Až se s vámi potkám, taky společně něco objevíme... Těšíte se?

Informace a rezervace letu na telefonu

+420 725 085 422 nebo e-mailu info@balony.cz O

NIČEHO NELITUJI, ŘÍKÁ VLASTA VOPIČKOVÁ

text: Tipsport (upraveno), foto: archiv

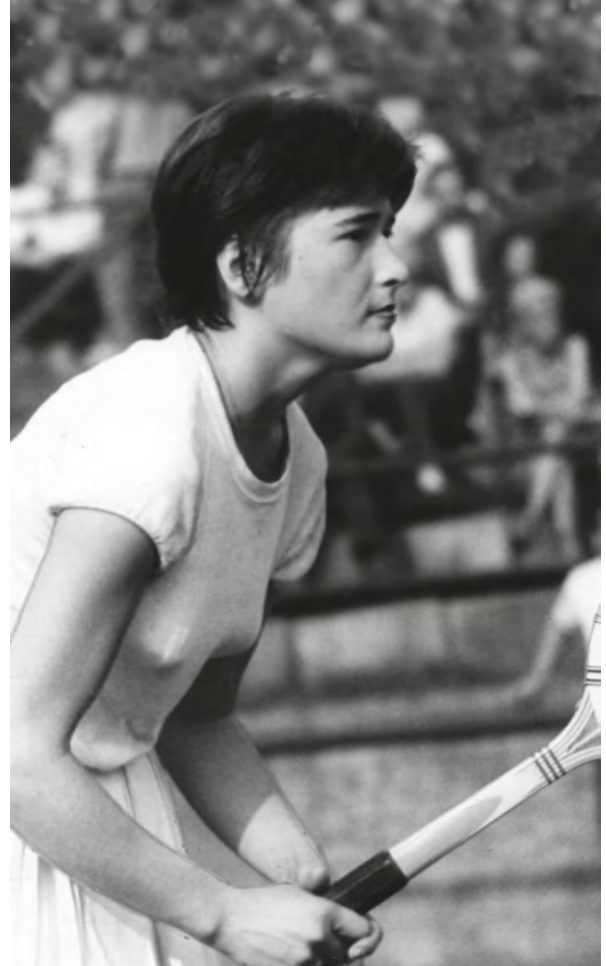
Vlasta Vopičková dosáhla ve svém tenisovém životě mnoha úspěchů. Za všechny jmenujme 17 titulů z mezinárodních turnajů, byla sedm let v první desítce evropského žebříčku a dvakrát ve čtvrtfinále Roland Garros, osmifinále Wimbledonu a jedenkrát v semifinále v Římě. Říká se, že sestra Jana Kodešová mohla dosáhnout ještě více, ale láska k rodině byla víc než touha dosáhnout ještě větších výsledků.

UBREČENÍ KLUCI NEUNESLI PORÁŽKU OD HOLKY

Rodiče své ratolesti přihlásili na pražskou Čechii, kde oba sourozenci Vlasta i Honza začali svou kariéru. Vlasta, ačkoli byla jediná holka na jinak „klučí-čím“ žebříčku, příslušníky budoucích mužů pěkně proháněla. Ač bojovali, seč mohli, tu talentovanou holku prostě porazit nedokázali. Říká se, že chlapi nepláčou, ale tihle kluci potvrdovali opak: „Mnozí ty porážky neunášeli a dost je i obřečeli,“ usmívá se Vlasta Vopičková. A jaké byly duely s jejím bratrem Honzou, pozdějším vítězem Wimbledonu i Roland Garros? „Oba jsme byli ambiciózní, hrozně jsme se při hře hádali a táta nám musel soudcovat. Jen prozradím, že tehdy jsem Honzu porážela.“

Z ADVOKÁTA DĚLNÍK

„Táta byl advokát a maminka se o nás starala. V padesátých letech ale řekl, že s komunistickým „právem“ nechce mít nic společného, a tak byl „přeřazen“ do těžkého strojírenství a svařoval 20 let plechy. Těch lidí nebylo málo, na Štvanici, kam jsme později přešli, byl s podobným osudem i Dr. Souček, který tehdy vykonával správce kurtů právě na Štvanici. Pak nám vzali rodinný dům v Karlíně a táta pak dělal ve vlastním

domě domovníka. V roce 1992 nám ho sice vrátili, ale byl v tak dezolátním stavu, že jsme si museli půjčit čtyři miliony, abychom ho dali dohromady. Povedlo se a bydlíme v něm s manželem Milanem dodnes. Přes to všechno jsme nikdy o emigraci neuvažovali. Kdybychom to bývali udělali, co by tady potom bylo s rodiči a další sestrou. Nabídky jsme ale měli. Všechny jsme odmítali, a myslím, že podobně na tom byl i Honza,“ říká paní Vlasta.

SNÍDANĚ, OBĚD, VEČEŘE: TENIS

V předchozím odstavci byla zmínka o manželovi Milanovi, tak se u něj chvíli zastavme. „Chodili jsme spolu vlastně od šestnácti let. Ve dvaceti jsem se už vdávala. Totiž řekli jsme si, že když se teď nevezmeme, mohli bychom se později rozejít. A tak přišel k nám do rodiny. Byl tehdy hokejovým reprezentantem, ale u nás v rodině se snídal, obědval a večerel tenis, a tak mu nezbylo než ho hrát s námi. Protože má na sporty talent, hrával ho velmi dobře a byl úspěšný mj. i ve druhé nejvyšší tenisové soutěži.“

HRÁLI O ZEĎ DOMU I V ŠATNĚ

Do tenisu šli s Honzou hlava nehlava. Nebyly takové podmínky jako dnes, a tak si pinkali třeba o zeď protějšího domu. Nebo v zimě, když nebylo kde hrát, vystěhovali skříňky z pánské šatny a hráli tam. „Jediné kryté kurty byly na Klamovce a bylo snem se tam dostat. Honza později získal jednu hodinu a tu jsme využívali tak, že jsme na kurtu hráli čtyři na každé polovině jedna dvojice proti druhé. Vůbec tenis v té době byl u nás jen v hlavní sezoně, hrálo se od dubna do října, a vůbec si nedovedu představit, že by to bylo jako dnes. Neexistovali psychologové, osobní trenéři

a fyzická příprava byla jen v zimě. Do tělocvičny jsme se dostali jednou týdně. A pak jsme to chtěli dohnat jedním týdnem na soustředění do Nymburka. Tam nás po týdnu tak odrovnali, že jsme měli dlouhou zdravotní potíže. Prostě nic koncepčního v tom nebylo.“

TITUL V PŘEPARANÉM TRIČKU

Dnes se největší světoví výrobci tenisového vybavení předhánějí v kreativitě a barevnosti a na dvorcích jsou často u žen vidět bizarní modely. Za dob Vlasty Vopičkové to bylo pochopitelně jiné, ale přece jen z dnešního pohledu i málo uvěřitelné. Ostrý start její kariéry by se dal začít mapovat v roce 1959, kdy tehdy patnáctileté děvče šokovalo organizátory turnaje v Olomouci do 21 let, který vyhrála i přesto, že byla mnohem mladší než její soupeřky. V tomtéž roce byla v semifinále slavné pardubické juniorky a o rok později ji vyhrála v sepraném tričku. „Bylo to mako

TipSPORT pro legendy

V rámci projektu TipSport pro legendy znovuobjevujeme československé sportovní reprezentanty, kteří ve své době byli národními hrdiny. Dnes už je ale mladé generace neznají. Spolu s o. s. Post Bellum se snažíme jejich osudy zaznamenat a připomenout je široké veřejnosti. Každý měsíc natáčíme několikahodinový příběh Sportovní legendy, který Post Bellum dál zpracovává. Těm veteránům, kteří to potřebují, navíc pomáhá Nadace TipSport. V tomto čísle zveřejňujeme příběh tenistky Vlasty Vopičkové.

VLASTA VOPIČKOVÁ

roz. Kodešová (1944)

Dvě děti Vlasta a Milan, čtyři vnoučata Lukáš, Victoria, Milan a Wiliam

Největší úspěchy:

Dvakrát čtvrtfinále na kurtech Roland Garros (1968 a 1970)

Osmifinále ve Wimbledonu (1970)

Semifinále mezinárodního mistrovství Itálie v Římě v r. 1973 (porazila Morozovovou), čtvrtfinále 1972

Dvakrát čtvrtfinále mezinárodního mistrovství Německa v Hamburku (1969, 1972)

17 titulů z mezinárodních turnajů

Vítězství na mistrovství Evropy amatérů (1969)

Dvakrát čtvrtfinále Poháru federace (1966, 1969)

Sedm sezon figurovala v první desítce evropského žebříčku – nejvýše na šestém místě, na světovém žebříčku byla v první dvacítce

Výhry nad Courtovou (v roce 1965, kdy vyhrála tři grandslamy), Wadeovou (rovněž Wimbledonskou vítězkou), Morozovovou; s Kingovou prohrála na French Open v r. 1969 7:5 ve třetím setu

Pohár federace: 10 výher -7 porážek (dvouhra 7-2, čtyřhra 3-5)

Čtvrtfinále v letech 1966 a 1969

Deset let nepřetržitě první hráčkou Československa – 1964 až 1974, když Vlastu vystřídal Martina Navrátilová.

Vlasta a Milan Vopičkovi při oslavě 55. výročí svatby Vlasta and Milan Vopička at the celebration of the 55th wedding anniversary.

tričko z Bílé labutě. Měla jsem vlastně dvě – jedno na singl a jedno na debl. Když jsem postupovala, tak často nestačila uschnout, a tak jsem je sušila v ručníku, abych vůbec mohla nastoupit k utkání.“ Vlasta vzpomíná i na to, jak některé naše holky prosily zahraniční hráčky, které se zúčastňovaly mezinárodního mistrovství republiky, o použitá trika, a to pak bylo slávy, když se některé podařilo takovouto „trofej“ získat. „Pak další kariéra pokračovala na Štvanici, trénovala jsem pod panem Semerádem, pak vše převzal trenér Krajčík, který ale záhy utekl a začala jsem trénovat s Věrou Sukovou Pužejovou. Ta pro mne udělala hodně, ukázala mi nejen doma, ale i na turnajích v zahraničí ,tenisový svět‘.“

Po vítězství na mistrovství republiky v roce 1960.
After winning the Republic Championship in 1960.

JAK TO BYLO S PENĚZI

Dnes už jsou nastavena při zisku odměn za vítězství či další umístění v turnaji jasná pravidla, ale jaká byla v tehdejší Československu...? „Od roku 1969 jsme se stali poloprofesionály. Fungovalo to tak, že odměny z většiny turnajů jsme museli odevzdávat – jeden turnaj jsme mohli hrát takzvaně na sebe, kdy odměna připadla nám. Na druhé straně jsme dostávali letenky, hotely atd.“

DVA NEZAPOMENUTELNÉ ZÁPASY

V tenisové kariéře se vzpomíná na mnoho zápasů, ale některé jsou přece jen ty NEJ..., ať už v pozitivním, anebo v negativním smyslu. Psal se rok 1965 a Vlasta Vopičková nastupovala v Mnichově proti tehdejší první hráčce světa hvězdě Margaret Courtové. Australanka byla jedinou ženou na světě, která vyhrála „čistý grandslam“, což znamená, že hráč či hráčka vyhraje v jednom roce čtyři grandslamové turnaje, tedy Wimbledon, Paříž, mistrovství USA a Australian Open a singlových grandslamů vyhrála 24, což žádná jiná hráčka nedokázala dodnes!! Přesto v tomto zápase Vlasta Vopičková vyhrála a zapsala se tak do seznamu nemnohých hráček, které tuto fenoménku své doby porazily. Z opačné strany pak vzpomeňme na zápas s Maďarkou Kormocziovou v roce 1964 v Paříži. „Vedla jsem tehdy 6:1, 5:1 a 40:0 a zdálo se, že zápas bude mít hladký průběh. Je téměř neuvěřitelné, že jsem ji nedokázala ‚dorazit‘ a zápas jsem nakonec prohrála, i když jsem uhrála i pár mečbolů,“ vzpomíná paní Vopičková.

SERVIS, SÍŤ, VOLEJ?

„Možná, že jsme mohli dosáhnout ještě větších úspěchů, ale nutili nás funkcionáři hrát hodně na síti. Tato věc se ukázala lichá, zápasy jsme prohrávali. Pak jsem viděla Američanku Chris Evertovou jak vše hraje od základní čáry a vyhrává. Dnes už prakticky se systém síť – volej s několika málo výjimkami nehraje.“

DALA PŘEDNOST VÝCHOVĚ DĚTÍ

V každém životě přijde situace, kterou nemůžete předpokládat, a to se stalo i paní Vopičkové. Psal se rok 1974. V té době už měla malé děti a zvládala to sama s pomocí především rodičů a manžela. Ale oba rodiče v tomtež roce onemocněli rakovinou a zemřeli. A tak se se musela rozhodnout, jak dál. „Kariéru jsem prostě ukončila, dala jsem přednost dětem, zůstat mámou bylo důležitější. Mohla jsem je svěřit na hlídání svému manželovi, ale to jsem nechtěla. Byl hokejovým hráčem a času měl málo. Prostě jsem učinila definitivní rozhodnutí.“

O TENISOVÉ ŠKOLIČCE A KARIÉRE V KÁRANÉM U PRAHY

Vlasta Vopičková i po skončení reprezentační kariéry zůstala tenisu věrná. Na Štvanici byla mj. trenérkou ve školičce pro nejmenší děti. „Tehdy byl boom tenisu a pamatuji si, že se do školičky přihlásilo 150 dětí najednou. Byla to ale velmi hezká práce. Tehdy vlastně rodiče platili jen velmi málo. Dnes už je to něco jiného, když třeba hodinový pronájem haly v zimě stojí 400 korun, trenér tak kolem tisícovky, a to musíte absolvovat minimálně jednou týdně, ale většinou i vícekrát. Tak si jistě dovedete spočítat, kolik to rodiče může stát...? A to nepočítám tenisové ‚nářadíčko‘. Ale taková už je doba.“ Vlasta Vopičková ovšem pokračovala v tenisové kariéře, i když na jiné úrovni, a jak jinak než úspěšně. „V Káraném, kde máme domek, nás přesvědčili, abychom s nimi hráli IV. třídu. Milan zde postavil sportovní areál s tenisem a klubovnou v devadesátých letech. Nastoupili jsme tedy s manželem a postupovali každý rok o třídu výš. Ale do první třídy se ne a ne propracovat, a tak jsem povolala napřed svého syna Milana a později dceru Vlastu. I s jejich pomocí jsme se nakonec do té první třídy dostali. Jednou jsem ale hrála s mladou dívčinou a ta mi nadělila dva ‚kanáry‘, a tak jsem si řekla dost se závodní kariérou. To mě bylo 63 let a Milanovi 65 let. To však neznamená, že tenis nehraji vůbec. S manželem právě v Káraném hraje čtyřru proti dvojici o patnáct let mladších soupeřů. Dříve jsme je prakticky stále poráželi, dnes už se nám však vyrovnají a i vítězí. Věk prostě nezastaví...“

BEZ LÍTOSTI

„Ničeho nelituji“, tato slova provázejí Vlastu Vopičkovou po celý její tenisový i osobní život. A na závěr slova jejího manžela Milana: „Jsem jedno z mála manželství, které zůstalo pohromadě 56 let života v prostředí, ve kterém se pohybujeme. Manželka Vlasta je mi celoživotní oporou a umí se vždy přizpůsobit mým potřebám, které jsou také dány velkým vytížením ve vedení firmy.“ Hezká slova manželova doplníme ještě jednou větou paní Vopičkové: „Ani dnes, po šedesáti letech známosti, ho nepustím do práce bez snídaně!“ ●

NA MÁCHÁČ, NEBO DO TATER? VYZKOUŠEJTE NOVINKU PRO CESTOVATELE

text: redakce, foto: archiv

Dáváte v tomto období přednost raději cestování po České republice a Slovensku?

Tak právě vy oceníte nové cestovní pojištění od Allianz MojeČeskoSlovensko. To se nekryje s jinými pojistkami a ocení je právě turisté, kteří se rozhodli strávit dovolenou doma. Obsahuje rozšířené krytí pro cesty po Česku, Slovensku a do vzdálenosti 50 kilometrů za hranice České republiky, náklady na pátrací službu či odvoz do lékařského zařízení a zpátky domů. Ale také doplatky za léky na předpis, zvýšený limit na zavazadla, odpovědnost za psiho mazlíčka, škody v ubytovacím zařízení i na pronajatém sportovním vybavení, vše navíc doplněné o nonstop pomoc lékaře na telefonu či velmi praktické asistenční služby včetně té pro kola. Prostě vše, co potřebujete, abyste si užili výlety bez starostí.

„Mnoho turistů nenapadne sjednat si cestovní pojištění na cestu v Čechách, protože je má spojené pouze s léčebnými výlohami v zahraničí. Náš nový produkt se zaměřil na těžkosti, které mohou reálně potkat naše turisty, kteří cestují právě po Česku a jeho okolí. Třeba i v souvislosti s léčebnými náklady, které zdravotní pojišťovna nehradí. K ošetření vás odveze sanitka, zpátky už si sháníte taxi, pátrání Záchraně služby, když zabloudíte v horách, dopla-

tek za léky, které lékař předepíše, to vše zahrnuje naše pojištění i v rámci České republiky,“ vysvětluje produktová manažerka Allianz Libuše Krčmářová.

Allianz nově rozšířila asistenční služby cestovního pojištění na území České republiky a Slovenska i v okolí padesáti kilometrů za hranicemi. „Zabezpečíme klientům odtaž nebo opravu vozidla, pomůžeme při poruše, nehodě, vybití baterie i odcizení kola. Postaráme se o jejich domov v případě havárie či poruchy na elektrické síti a ještě jim zajistíme lékaře na telefonu, se kterým se mohou kdykoli poradit o svém zdravotním stavu,“ říká ředitelka pojištění majetku a autopojištění Allianz Veronika Hašplová.

Na dovolené na kolech klienti ocení především CYKLO asistenci, která jim pomůže při poruše, nehodě, vybití baterie, ale i při odcizení kola, elektrokola, tříkolky i tandemu. Cyklistům navíc zajistí i opravu, odvoz do servisu i zapůjčení náhradního kola. Stejný servis zajistí AUTO asistence i motoristům, zatímco HOME asistence zase nechá klienty Allianz klidně spát, jelikož se v případě havárie, poruchy na elektrické nebo potřeby deratizace či dezinfekce postará o jejich bydlení – pokud nezapomenou nechat klíče u sousedů, rodiny či přátel.

A na kolik vyjde pojistka MojeČeskoSlovensko? Pro jednotlivce je cena za týden od 190 korun, rodina se dvěma dětmi si ji na týden sjedná od 571 korun. ○

DO NIŽBORU NA ZÁMEK I DO SKLÁRNY

text: redakce, foto: David Ištok

Zajímavých míst je v České republice spousta a my jedno takové vybíráme. Také proto, že je dostupné i z nádraží v Berouně (kam jezdí vlaky každou chvíli), kde je možné půjčit elektrokolo. Více o tom si můžete přečíst na straně 54. Za pár desítek minut jste z nádraží v Nižboru oplývajícím níže uvedenými unikáty.

SKLÁRNA RÜCKL

byla založena v roce 1846 a od té doby posouvá tradiční české sklářství na novou úroveň. Rückl snoubí vznešenou krásu ručně foukaného a broušeného křišťálu s jedinečným designem. A vy se můžete vydat ještě v říjnu o sobotách do útrob tohoto podniku, jen se však musíte ohlásit předem. Během komentovaných prohlídek Sklářny Rückl mají návštěvníci možnost spatřit jednotlivé fáze a tradiční techniky výroby skla. Každý z jednotlivých kroků výroby křišťálu je vysvětlen a představen stejně jako umění ručního foukání, proces kontroly kvality a řemeslné mistrovství našich brusičů. Ve Sklárně Rückl nově nabízejí i exkurze s jedinečným zážitkem.

Kromě standardní prohlídky sklárny a představení všech tradičních technik si návštěvníci vlastníma rukama řemeslo i vyzkoušejí. S pomocí mistrů si mohou sami vytvořit vlastní skleněný výrobek jako vzpomínku na návštěvu sklárny.

Pokud budete chtít vědět více, můžete navštívit webové stránky sklárny www.ruckl.com. Stránky jsou nejen v češtině, ale také v angličtině.

ZÁMEK NIŽBOR

Zámek má bohatou historii, ze které vyjímáme několik informací. Objekty nižborského zámku a části hospodářského dvora v sobě skrývají pozůstatky gotického hradu, založeného českým králem Přemyslem Otakarem II. někdy okolo poloviny 13. století. První zmínka o hradu Miesenburgu (postupnými přeměnami názvu až na nynější Nižbor), nazvaného podle německého názvu řeky Mže – Mies, pochází z doby jeho vlády a je datována k roku 1265, kdy byl správním centrem Podbrdského kraje. Přestavbou mezi léty 1601–1613 byl hrad změněn v renesanční zámek, jehož podoba velmi utrpěla v průběhu třicetileté války, ale byl znovu opraven. V roce 1685 přechází do vlastnictví Valdštejnů. Do dnešní podoby byl zámek přestavěn na přání Jana Josefa hraběte Valdštejna v letech 1720–1724. V roce 1929 se zámek stal majetkem československého státu. Na podzim roku 1971 byla provedena generální oprava střechy celého zámku. Za poměrně krátkou dobu byl však zdevastován natolik, že po roce 1997, kdy jej koupila obec, musela být zahájena jeho celková rekonstrukce. Ta byla úspěšně zakončena v roce 2004 otevřením Informačního centra keltské kultury.

Zámek je otevřen ještě v říjnu o víkendech od 10 do 17 hodin, ale jeho okolí stojí za poznání i v jinou dobu. ○

TRAVEL TO NIŽBOR TO SEE THE CHATEAU AND GLASSWORKS

text: editors, foto: David Ištok

There are plenty of interesting places in the Czech Republic, of which we have chosen one. Why? Because it is easily accessible from the Beroun railway station, where trains run very often, and you can also get there on a rented e-bike. You can read more about it on page 54. In less than half an hour you will get from the station to the town which abounds with the above-mentioned unique places.

RÜCKL GLASSWORKS

The company was founded in 1846 and since then has taken traditional Czech glassmaking to a new level. Rückl combines the noble beauty of hand-blown and cut crystal with a unique design. Until the end of October, you can go inside this company on Saturdays; all you need to do so is book in advance. During guided tours of the Rückl Glassworks, visitors have the opportunity to see the various stages and traditional techniques of glass production. Each of the individual steps of crystal production process is explained and shown, as well as the art of hand blowing, the quality control process and the craftsmanship of our grinders. In the Rückl Glassworks they now also offer excursions with a unique experience. In addition to the standard tour of the glassworks and demonstration of all traditional techniques, visitors can try out the craft with their own hands. With the help of masters, they can create their own glass product as a reminder of the visit to the glassworks.

To find out more, see the glassworks website www.ruckl.com. The information on the website is in Czech and English languages.

NIŽBOR CHATEAU

The chateau has a rich history, from which we have extracted some information. The buildings of the

Nižbor Chateau and parts of the farmyard hide the remains of a Gothic castle founded by the Czech King Přemysl Otakar II sometime in the middle of the 13th century. The first mention of Miesenburg Castle (over centuries, the original name has gone through gradual changes to the current name Nižbor), which was originally named after the German name 'Mies' of the river Mže, comes from the time of Přemysl Otakar II reign and dates back to 1265, when it was the administrative centre of the Podbrdský region. Reconstruction between 1601 and 1613 turned the castle into a Renaissance chateau, whose appearance suffered greatly during the Thirty Years' War, but was repaired again. In 1685 it became the property of the Wallensteins. The chateau was rebuilt into its present form as it was the wish of Jan Josef, Count of Wallenstein, in the years 1720–1724. In 1929, the castle became property of the Czechoslovak state. In the autumn of 1971, the roof of the entire chateau was overhauled. In a relatively short time, however, it was so devastated that after 1997, when it was bought by the municipality, its complete reconstruction had to be started. It was successfully completed in 2004 with the opening of the Celtic Culture Information Centre.

The chateau is still open at weekends in October, but if you come at some other time, its surroundings are also worth visiting. O

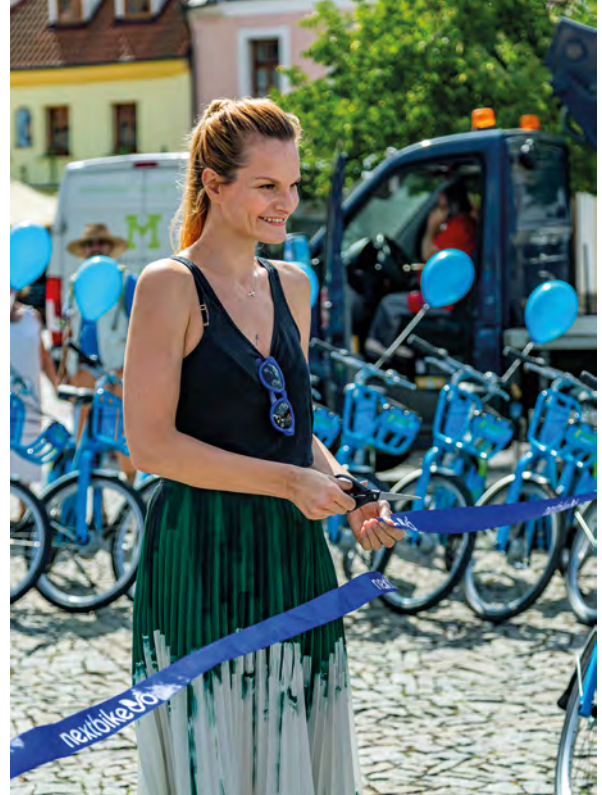
SDÍLENÁ ELEKTROKOLA SKVĚLÉ PRO LIDI, MĚSTO I PŘÍRODU

text: Lucia Štefánková, foto: archiv

Cestujete vlakem do Berouna? Nádraží není zrovna v centru města. Donedávna jste museli kilometr a půl pěšky anebo čekat na městský autobus. Nově se můžete svézt rychle, pohodlně, ekologicky a prvních patnáct minut i zadarmo. Elektrokolem.

Nadace Tipsport na Berounsku iniciovala, zrealizovala a financuje unikátní projekt sdílených elektrokol, kterým chce přispět ke snížení hustoty dopravy a pomoci životnímu prostředí.

V Berouně, Králově Dvoře, Hýskově a Tetíně vyrostlo ve spolupráci s radnicemi celkem patnáct dobíjecích stanic, mezi kterými se prohání stovka elektrokol Nextbike. Prvních 15 minut každé jízdy financuje Nadace Tipsport – je tedy pro cyklistu zdarma (za další půlhodinu si připlatí jen 30 korun). Elektrokoło má dojezd až padesát kilometrů, tedy klidně třeba z Berouna dvakrát na Karlštejn a zpátky. Žádný takový projekt v České republice aktuálně

nefunguje a Beroun je dokonce vůbec prvním městem na světě, kde v rámci projektů sdílené dopravy fungují výhradně elektrokola.

ÚSPĚŠNÝ START, EVROPSKÝ TREND

Od prvního dne provozu jsou sdílená elektrokola velkým hitem. V nejrůšnějších dnech si je lidé půjčí na víc než 700 projížděk, což znamená, že každé kolo se za den vypůjčí až sedmkrát.

Nadace Tipsport, která v Berouně sídlí, se dlouhodobě zaměřuje na projekty ochrany životního prostředí a ekologická mobilita je prvním završeným počinem v této oblasti. „Sdílená kola zavádějí mnohá evropská města, aby ulevila přetíženým silnicím a pomohla svým obyvatelům. Naše nadace tento trend posunula o úroveň výš a do Berouna a jeho okolí přivezla sdílená kola na elektrický pohon, která usnadní a zrychlí pohyb po městě,“ říká generální ředitel Tipsportu Petr Knybel.

JAK SI KOLO PŮJČIT?

Služba funguje jednoduše. Stáhnete si do mobilu aplikaci Nextbike, půjčíte si elektrokolo z dobíjecího stojanu, dojedete, kam potřebujete, a kolo zaparkujete do nejbližší stanice. Dobíjecí stanice jsou umístěny na strategických místech – na kole tak jednoduše dojedete od vlakového nádraží do centra Berouna i jeho okolí. Díky dlouhému dojezdu na jedno nabití se dá dojet i na oblíbený Karlštejn, do Koněpruských jeskyní, Svatého Jana pod Skalou, Nižboru anebo jiné krásné destinace na Berounsku. ●

TAK TROCHU ZÁZRAK – SAMOČISTIČÍ LÁHEV GRAYL

Pokud máte rádi pěší túry, tak tato láhev s vodou se okamžitě stane nejchytřejším zařízením, jaké jste kdy vlastnili. Ve skutečnosti transformuje téměř jakýkoli přírodní vodovodní kohoutek nebo čistou vodu na čistou pitnou vodu. Odstraňuje 99,9999 % virů (např. hepatitida A, SARS, rotavirus), 99,9999 % bakterií způsobujících onemocnění (např. E. coli, salmonella, cholera) a 99,999 % protozoálních cyst (např. giardia či cryptosporidium). ○

A BIT OF A MIRACLE – GRAYL SELF-CLEANING BOTTLE

If you like hiking, this water bottle will immediately become the smartest device you have ever owned. In fact, it transforms almost any natural water tap or clean water into clean drinking water. It removes 99.9999% of viruses (e.g. hepatitis A, SARS, rotavirus), 99.9999% of disease-causing bacteria (e.g. E. coli, salmonella, cholera) and 99.999% of protozoan cysts (e.g. giardia or cryptosporidium). ○

GADGETS

text: redakce | the editors, foto | photos: archiv | archives

Hračky do chytrých domácností Toys for Smart Homes

PRŮHLEDNÝ TELEVIZOR NEVŠEDNÍCH PARAMETRŮ

Jistě, už jste někdy slyšeli o zobrazení od okraje k okraji, ale tento televizor jej posunul na novou úroveň. Tento okrajový displej je zcela samosvětelný a vypadá to, jako by byl obraz zavěšený ve vzduchu. A když se rozhodnete tuto čistou televizi vypnout, vypadá jako kus sklenice. Zajímá vás, jak je to možné? Xiaomi Mi TV LUX OLED Transparent Edition má všechny své komponenty v základně. Díky průlomové technologii nabízí tato 55palcová OLED televize nekonečný dynamický kontrastní poměr a podporu barevného spektra 93 %.

TRANSPARENT TV OF UNUSUAL PARAMETERS

You have certainly heard of edge-to-edge display before, but this TV has taken it to the next level. This edge display is completely self-illuminating and looks as if the image is suspended in the air. And if you decide to turn it off, the TV looks like a piece of glass. Wondering how this is possible? Xiaomi Mi TV LUX OLED Transparent Edition has all its components in the base. Thanks to breakthrough technology, this 55-inch OLED TV offers an infinite dynamic contrast ratio and 93% colour spectrum support.

MASÁŽ ZAD A KRKU ZYLION SHIATSU

Není nic lepšího než dobrá masáž – kromě více drobných masáží, které nikdy nemusí končit. Tento masážní stroj Shiatsu lze použít doma anebo i v autě a je skvělý pro ramena, záda, lýtka a další. Navíc nejen „hněte“, ale také ohřeje svaly pro větší úlevu. ○

ZYLION SHIATSU BACK AND NECK MASSAGE

There is nothing better than a good massage – except for many small massages that should never end. This Shiatsu massage machine can be used at home or in the car and is great for shoulders, back, calves and other parts of your body. In addition to kneading you muscles it warms them so you get even greater relief. ○

PRÁVO, GOLF A KORONAVIRUS

text: Aleš Pohořal, foto: Daniel Noska a archiv

Karel Čelikovský je dlouholetým předsedou právní komise České golfové federace a v rámci své praxe se věnuje převážně spolkovému právu. Nedávno na Karlově univerzitě absolvoval postgraduální studium a byl mu udělen mezinárodně uznávaný titul Master of Laws v oboru sportovní právo. Je výraznou a nepřehlédnutelnou osobností českého golfového prostředí a je autorem či spoluautorem většiny zásadních dokumentů České golfové federace poslední doby.

Jak spolu souvisejí spolkové a sportovní právo?

Sport je bezesporu fenomén moderní doby a je známo, že všemožné otázky související se sportem jsou dnes a denně podrobovány diskusím a analýzám na nejrůznějších úrovních. Sport a sportovní prostředí dnes významným způsobem zasahují do životů všech. S určitou nadsázkou lze říct, že napříč naší planetou mnohdy aktuální sportovní události hrají mnohem významnější roli než zásadní politické či ekonomické záležitosti. Tak jako politika a ekonomika mnohdy jednotlivé národy rozdělují, tak v určitém slova smyslu lze říct, že sport národy sblížuje. Jsme tedy svědky toho, že zatímco v jednotlivých právních systémech na úrovni národních států platí právní vztahy dané národní legislativou, která se mnohdy vyvíjela a formovala po staletí, vztahy v rámci sportovního prostředí, resp. jednotlivých druhů sportů, jdou jaksí nad nimi. Všichni přece víme, že jednotlivé druhy sportů mají pravidla, kterými se sportovci musí řídit, tak aby hra byla férová, přičemž je lhostejné, v jaké zemi se daný sport provozuje.

Jestliže se bavíme o právu ve sportu, tak právě golf, který je v rámci českého sportovního prostředí vystavěn na zásadách spolkového práva, je z mého pohledu určitým symbolizujícím prvkem sportovního gentlemanství, soutěživosti, spravedlnosti, rovných podmínek – zkrátka symbolem fair play.

 CS PARTNERS
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

MGR. KAREL ČELIKOVSKÝ, LL.M.

CS Partners, advokátní kancelář

Badeniho 291/3, 160 00, Praha 6-Hradčany

www.cspartners.cz

tel.: 222 222 200

mob.: 775 734 464

S určitou nadsázkou lze říct, že s pochopením podstaty golfové hry, která je postavena na principu práva a slušnosti, často přichází i změna v základních životních postojích. I v životě totiž nejde jen o to, za každou cenu zvítězit, ale žít a prožít svůj život plně, důstojně a s uspokojením, při současném dodržování pravidel, řekněme práva.

V dnešním, moderním světě si zkrátka nelze žít bez sportu představit, a protože všichni v každodenním životě neustále vstupujeme do právních vztahů, nelze bez jejich respektování sport provozovat či konzumovat.

Jak dalece zasáhl koronavirus do sportovního prostředí?

Naprostě zásadně. Z mého pohledu sporty dělím na vnitřní a venkovní. Rizika virových přenosů jsou vždy v porovnání s venkovním prostředím v uzavřených prostorách extrémní. Je tedy zřejmé, že ačkoli jakékoli sportování je vždy žádoucí, v období koronaviru jsou na tom vnitřní, zvláště potom kolektivní, sporty daleko hůře a v plném rozsahu na ně dopadají veškerá ochranná opatření.

Jakkoli se to zdálo zpočátku nepředstavitelné, během uplynulého půl roku se stal koronavirus součástí našeho života. Ovlivnil společenské vztahy napříč celou planetou a vynutil si v rámci jednotlivých národních legislativ specifická opatření, která ovlivňují anebo omezují, chcete-li, naše každodenní životy. A protože, jak již bylo řečeno, se sport již dávno stal každodenní součástí našeho života, změnil koronavirus i naše návyky a chápání způsobu provozování sportu.

Jakkoli se to možná bude zdát jako protimluv, tak koronavirus svým způsobem zapříčinil, že si lidé začali daleko více uvědomovat důležitost fyzických aktivit jako součástí každodenního života. A právě pohyb mimo vnitřní prostory staveb ukazuje, jak se lze koronavirovým nástrahám úspěšně vyhýbat. Koneckonců všechna mimořádná opatření prakticky od samého začátku koronavirové epidemie plně refletovala to, že to nejhorší, co může lidský jedinec udělat, je se zabarikádovat doma a čekat, co bude. Je všeobecně známým faktem – a koneckonců i sama podstata výkonu trestu odnětí svobody je toho důkazem –, že každý člověk ve skutečnosti nejvíce potřebuje pohyb na čerstvém vzduchu, ve volné krajině, ideálně spojený s přiměřenou tělesnou aktivitou. To je totiž ten nejlepší lék na všechny problémy, ať již jsou fyzického, anebo psychického rázu. Co tím chci říct? Že právě venkovní, tzv. zelené, sporty jsou to, co ve skutečnosti lidem nejvíce prospívá.

A mezi zelenými sporty je z hlediska výše popsaných zásad, z mého pohledu, jasnou jedničkou golf. Málo se ví, že golf je jednou z nejrozšířenějších volnočasových aktivit na celém světě. Tento fakt je zapříčiněn celou řadou faktorů, ať už tím, že jeho popularita roste po staletí, či jeho širokou dostup-

ností, celosvětově platným tzv. hendikepovým systémem (princip přepočítání, který narovnáva rozdíly ve výkonnosti hráčů) anebo v neposlední řadě tím, že golf lze hrát a lze s ním začít v jakémkoli věku. Navíc, jak jsem již vyložil, jde o sport nekontaktní a provozovaný způsobem a v prostředí, které jsou nejpřirozenější naší, lidské podstatě. Člověk, který si jde zahrát golf, tak stráví v přírodě cca pět hodin, během těch pěti hodin ujde v přijatelném tempu cca 10 kilometrů s určitým terénním převýšením, vykoná spoustu aktivních pohybů a prožívá euforické okamžiky napětí a vzrušení.

Vámi vedená právní komise vydala v období jarní koronavirové krize řadu článků a metodických pokynů...

Ten minulý čas není zcela namístě, neboť legislativní chaos stále pokračuje a nelze říct, že by se situace zjednodušovala.

Těch pokynů a článků jsme vydali dost (kolem 30 – pozn. redakce). V této nelehké době, kdy jsme byli doslova zaplavováni smrtí informací z nejrůz-

nějších veřejných prohlášení, proklamací, tiskových konferencí, nařízení a legislativních opatření, pro řadového občana sportovce bylo skutečně velmi těžké, takřka nemožné, se precizně zorientovat v tom, co se smí, co se nesmí a co se musí. Proto bylo nezbytné v rámci právní komise situaci neustále sledovat, analyzovat a vyhodnocovat právně relevantní závěry a ty poté transformovat do golfového prostředí tak, aby mohlo bez problémů fungovat.

Mimořádná opatření vlády přijatá v době nouzového stavu a následná mimořádná opatření ministra zdravotnictví totiž zasáhly do života nás všech a omezily naše zvyky, vždy přiměřené pro konkrétní oblast. A v případě golfu se potom naplno ukázaly všechny jeho výhody jako oblíbeného, nekontaktního, zeleného sportu a je třeba říct, že je jen dobře, že v ČR je velmi hustá a kvalitní síť golfových hřišť, která v podstatě plynule pokrývají celou Českou republiku.

Takže zelené sporty jsou receptem a já jsem přesvědčen, že golf je ta pravá volba, neboť hraní golfu je zdraví prospěšné, posiluje psychiku, sportovního ducha, zdravé sebevědomí a narovnává potřebným způsobem vnímání vztahů mezi lidmi. Navíc se na golfu velmi dobře navazují nová, často celoživotní přátelství a stmelují se rodiny napříč generacemi. ○

EDITA RANDOVÁ NA FESTIVALU TÓNY NAD MĚSTY

text: redakce, foto: archiv

Už devatenáctým rokem se mezi očekávaná podzimní hudební klání přiřazuje přehlídka Tóny nad městy. Jde se o sérii jak komorních, tak i orchestrálních koncertů.

V letošním roce se uskuteční čtyři koncerty v Praze a jeden koncert v Děčíně. Festival bude zahájen 8. října a potrvá do 25. listopadu 2020. Mezinárodní hudební festival Tóny nad městy každoročně přitahuje objemnou dramaturgií, která dokáže do koncertních síní přitáhnout široké spektrum publika, a také devatenáctý ročník má atraktivní dramaturgií i sestavu účinkujících. Na co se mohou návštěvníci koncertů těšit?

Na festivalu vystoupí umělci z Itálie (Patrizio Scarponi, Giuseppe Pelli), z Polska (Teresa Kaban, Henryk Blazej) a z České republiky. Santa Lucia,

Edita Randová

'O sole mio!, Funiculi-Funicula a mnoho dalších slavných italských písní v originální úpravě pro mezzosoprán a orchestr slibuje koncert, který se bude konat ve čtvrtek 19. listopadu od 19.30 h. v kostele sv. Šimona a Judy. Tyto písně uslyší diváci v podání mezzosopranistky světového jména Edity Randové v doprovodu Komorní filharmonie Pardubice pod vedením dirigenta Martina Peschíka. V průběhu večera ještě zazní dílo Antonia Salieriho Sinfonia D dur Veneziana, Hedvábný žebřík Gioacchina Rossiniho a První symfonie Ludwiga van Beethova. ○

Staletí technického důvtipu ve 21 stálých expozicích

Centuries of Technical Ingenuity
in 21 Permanent Exhibitions

CHEMIE KOLEM NÁS
MĚŘENÍ ČASU
HORNICTVÍ
HUTNICTVÍ
HERNA MERKUR
TECHNIKA HROU
UHELNÝ A RUDNÝ DŮL
TELEVIZNÍ STUDIO

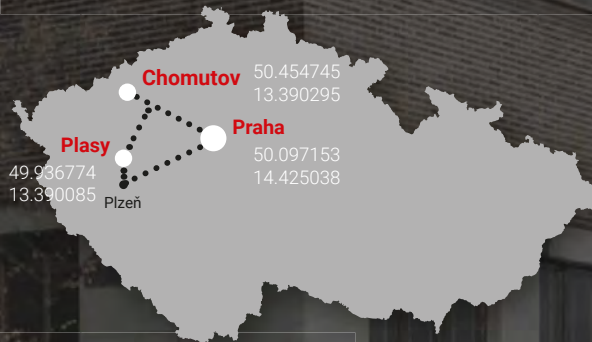
DOPRAVA
ARCHITEKTURA,
STAVITELSTVÍ A DESIGN
ASTRONOMIE
TISKAŘSTVÍ
FOTOGRAFICKÝ ATELIÉR
INTERKAMERA
TECHNIKA V DOMÁCOSTI

NÁRODNÍ TECHNICKÉ MUZEUM

National Technical Museum

www.ntm.cz

Centrum stavitelského dědictví NTM v Plasích

Centre for Building Heritage
of NTM in Plasy

Expozice stavitelství
Dětská herna
Kabinet Jana Kaplického
Expozice stavebně-
historického průzkumu
Stavební dvůr

muzeum-plasy.cz

Železniční depozitář NTM v Chomutově

Railway Depository
of NTM in Chomutov

Expozice
železničních vozidel

muzeum-chomutov.cz

ČESKÉ FIRMY PODPORUJÍ MLADÉ ÚSPĚŠNÉ VĚDCE

text: Klára Babáková, **foto:** Josef Šulc ml.

Stále více soukromých firem a korporací si uvědomuje, že se samy musí aktivně podílet na rozvoji nových talentů. Spolupráce s akademickou sférou je proto stále častější i v Česku. Dobrým příkladem je také Cena Contipro, která letos úspěšně prošla druhým ročníkem. Jaký je v Česku zájem o vědu? A rodí se u nás zajímavé vědecké talenty?

Není tomu zase tak dlouho, kdy panovala mezi školstvím a pracovním trhem napjatá atmosféra. Firmy na jedné straně očekávaly od škol hotové pracovníky, samy k tomu ale příliš nepřispívaly. A když pomoc nabízely, školy toho zase neuměly využít. Ta doba je už naštěstí pryč a studenti se dnes běžně v průběhu svého studia setkávají s praktickou stránkou svého oboru. Jednou z možností, jak studenty motivovat k vyššímu úsilí a snaze co nejrychleji prohloubit znalosti jejich oboru, jsou odborné soutěže, které soukromé firmy pořádají.

Na stejné premise stojí i soutěž o nejlepší diplomovou práci, kterou pořádá česká farmaceutická firma Contipro, světově významný

výrobce kyseliny hyaluronové. Svou eponymní cenu letos udělovalo podruhé a celkem nepřekvapivě cílí na studenty, kteří by se mohli stát jejími zaměstnanci. Studují totiž biologické a chemické obory, které nacházejí uplatnění v rozsáhlém výzkumném a vývojovém středisku Contipra, kde se vyvíjejí například inovativní materiály pro medicínu, farmacii a kosmetiku.

ČESKÉ ŠKOLSTVÍ PRODUKUJE NADĚJNÉ TALENTY

Druhý ročník Ceny Contipro hodnotí generální ředitel firmy a zároveň vedoucí výzkumu, docent Vladimír Velebný, velmi pozitivně. „Jménem poroty

Ceny Contipro mohou s radostí říct, že úroveň všech soutěžních diplomových prací byla opravdu vysoká, a jsem rád, že se na univerzitách realizují takto kvalitní projekty," nebál se docent Velebný chválit. Taková slova jsou od uznávané osobnosti české vědy a byznysu důkazem, že úroveň vzdělávací nabídky je v Česku vysoká a že talentované jedince připravuje pro praxi dobře.

Úroveň soutěže pozitivně hodnotili i sami soutěžící, například Jiří Doubek: „Člověk si při účasti na takovéto soutěži uvědomí, že výzkum je i na ostatních univerzitách a fakultách na úžasné úrovni a v průběhu prezentací jsem měl dokonce pocit, že sem ani nezapadám, že prezentace ostatních jsou na ještě vyšší úrovni. Jsem tedy velmi mile překvapen, že můj výzkum porota ohodnotila až takhle pozitivně.“

VĚDECKÉ PROJEKTY STUDENTŮ MAJÍ REÁLNÉ VYUŽITÍ

Studenti v této vědecké soutěži projevili svou motivaci k objevování nových řešení nejen v teoretické rovině, ale především v průmyslem využitelné podobě. Například Patrik Bouřa uvedl: „Ve svém výzkumu budu dále pokračovat na doktorském studiu na VŠCHT v Praze a na Katolické univerzitě v Leuvenu v Belgii. Výsledky mého výzkumu se dají v budoucnu využít pro výrobu materiálů pro kultivaci buněk i na další aplikace. Bude to ještě dlouhá cesta, než se výsledky uplatní v průmyslu, ale vidím v tom potenciál, protože jsem bral na zřetel i ekonomickou výhodnost.“ Zároveň dodává, že pro něj byla podstatná zejména zpětná vazba poroty, tedy odborníků z praxe. „Bylo pro mě velmi poučné vidět, jak to vypadá v jedné z mála českých soukromých společností, které vedou vlastní reálný výzkum.“

Kromě zpětné vazby od odborníků, zkušeností z praxe i zvýšené šance na kvalitní uplatnění na pracovním trhu si studenti z obdobných soutěží odnášejí zpravidla i zajímavé finanční výhry. Například Contipro letos šesti oceněným studentům rozdělilo téměř čtvrt milionu korun. I to může být jistou satisfakcí za úsilí, které studenti musí svému oboru věnovat, často i ve volném čase mimo jakékoli školní rozvrhy. „Finanční motivace nebo vidina dobrého uplatnění ale nejsou všechno. Studenty musí jejich obor především bavit. Pak mohou dosáhnout i výjimečných výsledků,“ dodává docent Velebný. „Právě takové studenty chceme ocenit, a je vidět, že to má smysl.“

NESTAČÍ JEN SOUTĚŽE PRO TALENTY

Samy soutěže pro největší talenty jsou však pouze pověstným vrcholkem ledovce v rámci spolupráce školství a soukromého sektoru. I Contipro proto provozuje vlastní vzdělávací programy. Začalo programem FYBICH už před deseti lety. Je určen

Mezi interními stážisty si letos Cenu Contipro odnesly (zleva) Andrea Exnerová, Eva Trejtnarová a Monika Štěpánová.

Andrea Exnerová, Eva Trejtnarová and Monika Štěpánová (left to right) won the Contipro Award among the interns this year.

středoškolákům, kterým otvírá dveře výzkumu a vývoje v oblasti přírodních věd. „Středoškoláci se stávají přímo řešiteli projektů v našem výzkumném centru a někteří z nich slaví úspěchy dokonce na mezinárodní scéně. Obdrželi už sedm medailí

Za své kvalitní diplomové práce získali Cenu Contipro externí studenti (zleva) Jiří Doubek, Zuzana Oulehlová a Patrik Bouřa. External students (left to right) Jiří Doubek, Zuzana Oulehlová and Patrik Bouřa won the Contipro Award for their quality diploma theses.

COMPANY CONTIPRO AWARDED THE BEST SCIENTIFIC TALENTS

text: Klára Babáková, photos: Josef Šulc ml.

In recent years, Czech companies have been paying more and more attention to cooperation with schools. A good example of such cooperation is the educational programmes of the pharmaceutical company Contipro from Eastern Bohemia.

v prestižních soutěžích v USA, v Číně a v Rusku," prozrazuje manažerka vzdělávacích programů Contipra Eva Myšáková.

V rámci programu Institut pak Contipro umožňuje vysokoškolským studentům provozovat jejich výzkumnou činnost v jeho špičkově vybavených laboratořích. „Mnozí tito studenti se později stávají zaměstnanci firmy, a proto se Contipru vyplatí do nich investovat. Naproti tomu FYBICH je přece jen více o snaze nabídnout mladým v našem regionu východních Čech nějaké inspirativní vyžití, než že bychom sledovali přímou návratnost programu z pohledu náboru zaměstnanců," vysvětluje E. Myšáková.

Aktuálně Contipro spouští další vzdělávací program s výstižným názvem Mladý výzkumník. „Cílem programu je vytvořit atraktivní podmínky pro nadějně absolventy tak, aby se jejich kariéra mohla rozběhnout co nejhladčeji a nejrychleji," říká na adresu nového programu docent Velebný. Program je určen pro čerstvé absolventy univerzit, kteří dostanou k ruce zkušené mentory a maximální podporu firmy, aby se během pouhých tří let posunuli na tzv. seniorní úroveň mezi vědeckými odborníky. „Věříme, že program naláká mladé talenty s opravdovým zájmem o vědu," uzavírá docent Velebný. Z jeho slov je jasné, jak si Contipro váží studentů, kteří mají odhodlání proniknout hluboko do svého oboru a přinést do medicíny a farmacie důležité inovace. Může nás těšit, že takové talenty Česko opravdu má. ●

The second event of the Contipro Award has taken place recently. The competition for the best diploma thesis in natural sciences had aroused interest among students. The best of them received not only valuable feedback from experienced experts and motivation for future scientific activities, but also financial rewards in the total amount of almost 10,000 euros.

Company Contipro also offers students university internships and scholarships. For graduates, it is launching a completely new programme Young Researcher, which will enable scientific talents to move to a 'senior' research position in just three years.

Another popular Contipro's educational programme called FYBICH is intended for those high school students who are interested in natural sciences. Young students have the opportunity to participate directly in the company's research projects. Some of some of these students have won medals for their work at scientific competitions in the USA, Russia and China.

Contipro is one of the world's significant manufacturers of hyaluronic acid for pharmacy and cosmetics. The company does extensive research on this multifunctional substance and its implementation in the areas such as tissue engineering, development of biomaterials and application of nanotechnologies in medicine. ●

SPORTOVNÍ ŠKOLY HAMR

Svěřte své děti do rukou našich trenérů do škol tenisu, beachvolejbalu, badmintonu, stolního tenisu, fotbalu, aerobiku nebo všestranného sportovce.

...

Přihlášky a více informací na
www.hamrsport.cz

krupička ohňostroje

Ohňostroje

- Konfety
- Prskavky
- Fontány
- Dýmavnice
- Ohňostroje

Karneval

- Kostýmy
- Masky
- Paruky
- Doplnky
- Žertíky

ODEŠEL OSCAROVÝ REŽISÉR

text: redakce, **foto:** ČTK/Mlejnková Alexandra, Kviff.com, SD Košice – Miroslav Vacula, IN-Film Barbora Jančarová.

Jméno Jiřího Menzela, českého režiséra a herce, vešlo v povědomí především filmem *Ostře sledované vlaky*, za který získal v roce 1968 Oscara. V paměti na tohoto umělce, který tento svět opustil v 82 letech, zůstávají i další jeho filmy.

Za všechny jmenujme třeba *Postřižiny*, *Slavnosti sněženek*, *Na samotě u lesa*, *Vesničko má středisková* či *Skřivánky na niti*, který byl uzamčen za minulého režimu do trezoru. Jiří Menzel je držitelem Českého lva za dlouhodobý umělecký přínos, získal ceny nejen doma, ale i ve světě. Zdobí ho například francouzský Řád umění a literatury a další ocenění.

Režiroval i na divadle a svou hereckou kariéru zakončil úspěšným filmem *Martina Šulíka Tlumočník*, kde se objevil po boku rakouského herce Petera Simonischeka, jenž byl vyhlášen nejlepším evropským hercem roku 2016. O filmu jsme již podrobně psali v našem časopise. Film získal ocenění v Berlíně a tehdy už nemocný Menzel k tomu řekl: „Festival Berlinale mám rád, a to z mnoha důvodů. Provází mě dlouhá léta životem.“

Film *Ostře sledované vlaky* se promítal i na nádraží v Pardubicích.
The film Closely Watched Trains was also shown at the railway station in Pardubice.

Jiří Menzel ve filmu *Tlumočník*
Jiří Menzel in the film *The Interpreter*

Uváděly se tady filmy, ve kterých jsem hrál, filmy, které jsem točil, byl jsem v mezinárodní porotě, přijel jsem předat cenu Zlatého medvěda Kenu Loachovi za celoživotní dílo. Za významnou událost považuji rok 1990, kdy byl můj film *Skřivánky na niti* oceněn nejvyšší cenou. Nikdo tehdy nevěřil, že byl 20 let v trezoru. Potěšilo mě i uznání filmu *Obsluhoval jsem anglického krále* cenou FIPRESCI a jsem rád, že je tu promítán zatím poslední film, ve kterém jsem hrál – *Tlumočník*. Škoda jen, že za ocenění *Kamera Berlinale*, které mi bylo uděleno, mohu poděkovat jen na dálku. Věřím však, že se za kamarády na Berlinale ještě někdy podívám.“ To už se mu bohužel nesplní... ●

OSCAR-WINNING FILM DIRECTOR HAS PASSED AWAY

text: editors, **photos:** ČTK/Mlejnková Alexandra, Kviff.com, SD Košice – Miroslav Vacula, IN-Film Barbora Jančarová.

The name of Jiří Menzel, a Czech film director and actor, became known mainly for the film *Closely Watched Trains*, for which he won the Oscar (1968). But the memory of this artist, who left this world at the age of 82, remains in his other films as well.

Oscarový režisér se věnoval i divadlu. Režíroval i hru *Falstaff* ve Státním divadle v Košicích. The Oscar-winning director devoted himself not only to film but also to theater. He directed the play *Falstaff* at the State Theater in Košice, Slovakia.

Let's name several of his films such as *Cutting It Short*, *The Snowdrop Festival*, *Seclusion Near a Forest*, *My Sweet Little Village* and *Larks on a String*, which was locked in a vault during the communist regime. Jiří Menzel was the holder of the Czech Lion Award for his long-term artistic contribution; he won awards not only in our country but also in the world, being decorated with the French Order of Arts and Literature and other awards.

He also directed at the theatre and ended his acting career with Martin Šulík's successful film *The Interpreter*, where he appeared alongside the Austrian actor Peter Simonischek, who was named the best European actor of the year 2016. We have published a detailed article about the film in our

magazine before. The film won an award in Berlin, and Menzel, who was already ill at the time, said: 'I like the Berlinale Festival for many reasons. It has accompanied me for many years. The films I played in and the films I made have been presented here; I have been on the international jury; I went there to hand in the Golden Bear Award to Ken Loach for his life's work. I consider the year 1990 as a significant event because it was when my film *Larks on a String* was awarded the Grand Prix. At the time, no one believed that the film had been locked in the vault for 20 years. I was also pleased with the recognition of the film *I Served the King of England* with the FIPRESCI award and I am glad that the last film in which I played, the *Interpreter*, is being shown here. It is a pity that I can only thank you remotely for the Camera Berlinale Award that was given to me. However, I believe that I will see my friends at the Berlinale again.' Unfortunately, this dream of his will never come true... ◉

Václav Neckář (druhý zprava) představitel hlavní role oscarového filmu *Ostře sledované vlaky* se sešel po 48 letech s jeho režisérem Jiřím Menzelem v Karlových Varech. Druhá zleva manželka režiséra Olga Menzelová.

Václav Neckář (second right), who played the main role of the Oscar-winning film *Closely Watched Trains*, met the film director Jiří Menzel in Karlovy Vary after 48 years. Second from the left is Olga Menzelová, the film director's wife.

Retro muzikál
FILIPA RENČE A ZDEŇKA ZELENKY

REBEL LOVE

Premiéra PROSINEC 2020

Hudební divadlo
Karlín

Prima

BLESK

Frekvence 1

kdykde

space4you

INTERVIEW

EXKLUZIV

TICKETART

WELLA

DERMACOL

Mejkap.net

sodastream

VAJBAR
RAKVICE

PRA
PRA
PRA
G
HA
GUE
GA
G

Co udělat s jízdenkou, když vám ujede vlak?

A Roztrhat vzteky

B Vytřídit do odpadu

S Flexi jízdenkou jet
klidně dalším vlakem

Více na www.cd.cz/jizdenky

ČD je správně!

České dráhy
Národní dopravec

1/11—
12/12/2020

8. ročník

f

Klavírní festival Rudolfa Firkušného

1/11

ne 19.30 / Rudolfinum

Francesco Piemontesi

Lachenmann / Schubert / Liszt
Kč 300 / 450 / 550 / 700

3/11

út 19.30 / Rudolfinum

Slávka Vernerová

Janáček / Dvořák / Suk /
Schumann
Kč 200 / 300 / 400 / 500

5/11

čt 19.30 / Rudolfinum

Richard Goode

Mozart / Beethoven / Chopin /
Debussy
Kč 300 / 450 / 550 / 700

7/11

so 19.30 / Rudolfinum

Igor Levit

Beethoven
Kč 400 / 600 / 700 / 900

12/12

so 19.30 / Rudolfinum

Daniel Barenboim

Beethoven
Kč 1250 / 1750 / 2300 / 2900

firkusny.cz

Za finanční
podporu

Partner
festivalu

Oficiální
automobil

Mediální
partner

HOSPODÁRSKÉ NOVINY